

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
1 февруари 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 038/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>	1
2016/C 038/02	Назначаване на секретар	2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 038/03	Съединени дела C-124/13 и C-125/13: Решение на Съда (голям състав) от 1 декември 2015 г. — Европейски парламент, Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Регламент (ЕС) № 1243/2012 — Избор на правно основание — Член 43, параграфи 2 и 3 ДФЕС — Политическо решение — Дългосрочен план за запасите от атлантическа треска)	3
2016/C 038/04	Дело C-166/14: Решение на Съда (пети състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Принципи на ефективност и равностойност — Процедури за преразглеждане при възлагането на обществени поръчки — Срок за преразглеждане — Национално законодателство, съгласно което предварителното установяване на незаконосъобразност на процедурата е предпоставка за правото да се предяви иск за обезщетение — Преклузивен срок, който започва да тече независимо от това дали заинтересованият е знаел за незаконосъобразността на процедурата)	4

2016/C 038/05	Дело C-280/14 P: Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2015 г. — Италианска република/Европейска комисия (Обжалване — Регионална политика — Регионална оперативна програма за регион Пулия (Италия) Цел 1 (2000 — 2006 г.) — Намаляване на първоначално отпуснатата от Европейския фонд за регионално развитие финансова помощ на Общността)	4
2016/C 038/06	Дело C-301/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1/2005 — Член 1, параграф 5 — Защита на животните по време на транспортиране — Транспортиране на бездомни кучета от една държава членка в друга, извършено от организация за защита на животните — Понятие „икономическа дейност“ — Директива 90/425/ЕИО — Член 12 — Понятие „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“)	5
2016/C 038/07	Дело C-312/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Ráckevei Járásbíróság — Унгария) — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos (Преюдициално запитване — Директива 2004/39/ЕО — Член 4, параграф 1 и член 19, параграфи 4, 5 и 9 — Пазари на финансови инструменти — Понятие за инвестиционни услуги и дейности — Разпоредби за гарантиране защитата на инвеститорите — Задължения при предоставянето на инвестиционни услуги на клиенти — Задължение за преценка на адекватността или подходящия характер на услугата, която трябва да се предостави — Договорни последици от неизпълнението на това задължение — Договор за потребителски кредит — Кредит, изразен в чуждестранна валута — Отпускане и погасяване на кредита в национална валута — Клаузи относно обменния курс)	6
2016/C 038/08	Дело C-326/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG (Преюдициално запитване — Директива 2002/22/ЕО — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Права на потребителите — Право на абонатите да прекратят договора си, без да дължат неустойки — Изменение на тарифите, произтичащо от условията на договора — Увеличение на тарифите при увеличение на потребителските цени)	6
2016/C 038/09	Дело C-338/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Quenon K. SPRL/Veobank SA, по-рано Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, по-рано Citilife SA (Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2 — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципа — Обезщетение на търговския представител — Забрана за кумулиране на системите на обезщетение за клиента и на обезщетение за вреди — Право на търговския представител на допълнително обезщетение към обезщетението за клиента — Условия)	7
2016/C 038/10	Дело C-345/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Augstākā Tiesa — Латвия) — SIA „Maxima Latvija“/Konkurences padome (Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Понятие за договор „който има за цел ограничаването на конкуренцията“ — Договори за наем на стопански обекти — Търговски центрове — Право на ключовия наемател да се противопостави на отдаването под наем на търговски площи от наемодателя на трети лица)	8
2016/C 038/11	Дело C-487/14: Решение на Съда (седми състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Превози — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Превози в рамките на Европейския съюз — Пункт на влизане, различен от предвидения в нотификацията и в предварителното съгласие — Съществена промяна в данните относно превоза на отпадъци — Незаконен превоз — Пропорционалност на административната глоба)	9

2016/C 038/12	Дело C-509/14: Решение на Съда (шести състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Испания) — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial (Преюдициално запитване — Директива 2001/23/ЕО — Член 1, параграф 1 — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Задължение за поемане на работниците и служителите — Публично предприятие, натоварено с извършването на обществена услуга — Предоставяне на услугата от друго предприятие въз основа на договор за управление на обществени услуги — Решение този договор да не бъде продължаван след изтичането му — Запазване на идентичността на стопанския субект — Дейност, която зависи основно от оборудването — Непоемане на персонала)	10
2016/C 038/13	Дело C-44/15: Решение на Съда (девети състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG (Преюдициално запитване — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 9025 — Понятие „термометър“ — Индикатори за излагане на предварително определена температура на задействане за еднократна употреба)	10
2016/C 038/14	Дело C-82/15 P: Решение на Съда (осми състав) от 3 декември 2015 г. — PP Nature-Balance Lizenz GmbH/Европейска комисия Обжалване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Членове 31 и 116 — Решение на Комисията, с което от държавите членки се изисква да отменят и да изменят националните разрешения за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба, съдържащи активното вещество „толперизон“)	11
2016/C 038/15	Дело C-592/13: Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за възстановяване на разноските за осъществените от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)	12
2016/C 038/16	Дело C-156/14: Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за възстановяване на разноските за осъществените от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)	12
2016/C 038/17	Дело C-424/14: Определение на Съда (седми състав) от 30 септември 2015 г. (преюдициално запитване от Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Преюдициално запитване — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 213 и 214 — Липса на декларация за започването на дейност — Освобождаване на малките предприятия от данък — Санкция)	13

2016/C 038/18	Дело C-500/14: Определение на Съда (трети състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino — Италия) — Ford Motor Company/Wheeltrims srl (Преюдициално запитване — Промислен дизайн — Директива 98/71/ЕО — Член 14 — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 110 — Клауза, наречена „за поправка“ — Използване от трето лице на марка, без съгласието на притежателя, за резервни части или принадлежности за автомобили, идентични със стоките, за които е регистрирана марката)	14
2016/C 038/19	Дело C-517/14 P: Определение на Съда (седми състав) от 6 октомври 2015 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Европейска комисия, Кралство Нидерландия, Nederlandse Zuivelorganisatie (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Земеделие — Регламент (ЕО) № 510/2006 — Регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания — Регистрация на наименованието „Edam Holland“ — Производители, използващи името „edam“ — Липса на правен интерес)	14
2016/C 038/20	Дело C-519/14 P: Определение на Съда (седми състав) от 6 октомври 2015 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Европейска комисия, Кралство Нидерландия, Nederlandse Zuivelorganisatie (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Земеделие — Регламент (ЕО) № 510/2006 — Регистър на защитените наименования за произход и географски указания — Вписване на наименованието „Gouda Holland“ — Производители, използващи името „gouda“ — Липса на правен интерес)	15
2016/C 038/21	Дело C-530/14 P: Определение на Съда (втори състав) от 22 октомври 2015 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Обжалване — Държавни помощи — Гръцки казина — Правна уредба, която предвижда налог от 80 % върху цената на входни билети с различна стойност — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Предимство — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	15
2016/C 038/22	Дело C-545/14 P: Определение на Съда (седми състав) от 1 декември 2015 г. — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Иск за обезщетение — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Зимбабве — Оттегляне на заинтересования от списъка на съответните лица и образувания — Поправяне на твърдените вреди)	16
2016/C 038/23	Дело C-1/15 SA: Определение на Съда (десети състав) от 21 септември 2015 г. — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Европейска комисия (Молба за разрешение за налагане на запор върху имущество на Европейската комисия)	16
2016/C 038/24	Дело C-2/15 SA: Определение на Съда (втори състав) от 29 септември 2015 г. — ANKO AE Antiprosoreion, Emprogiou kai Viomichanias/Европейска комисия (Молба за разрешение за налагане на запор върху имущество на Европейската комисия)	17
2016/C 038/25	Дело C-74/15: Определение на Съда (шести състав) от 19 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA и др. (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Член 1, параграф 1 и член 2, буква б) — Неравноправни клаузи, съдържащи се в сключените с потребителите договори — Договор за поръчителство и договор за обезпечение върху недвижим имот, сключени с кредитна институция от физически лица, които действат за цели, излизащи от рамките на упражняваното от тях занятие, и които нямат функционална връзка с търговското дружество, на което стават поръчителите)	17

2016/C 038/26	Дело C-120/15: Определение на Съда (девети състав) от 21 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Krajský súd v Košiciach — Словакия) — Kovozber s. r. o./Daňový úrad Košice (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 183 — Възстановяване на надвзетия ДДС — Национална правна уредба, която предвижда изчисляването на лихвите за забава при възстановяването на надвзетия ДДС едва след изтичането на десетдневен срок от приключване на данъчна проверка)	18
2016/C 038/27	Дело C-137/15: Определение на Съда (седми състав) от 17 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Испания) — María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 79/7/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Равно третиране на работниците от мъжки и от женски пол — Работници на непълно работно време, предимно от женски пол — Национална правна уредба, предвиждаща максимален размер на обезщетението за безработица — Правна уредба, която за изчисляването на този размер използва съотношението между работното време на съответните работници на непълно работно време и работното време на работниците на пълно работно време)	19
2016/C 038/28	Дело C-152/15: Определение на Съда (десети състав) от 23 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Lisboa — Португалия — Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Селско стопанство — Общи организация на пазарите — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Член 4, параграф 1 и член 13 — Регламент (ЕИО) № 2220/85 — Член 19, параграф 1, буква а) — Условия за освобождаването на учредената гаранция за обезпечаване на връщането на авансовото плащане — Условия за предоставяне на възстановяването — Добро и задоволително пазарно качество на изнесените стоки — Вземане предвид, с оглед на предоставянето на възстановяването, на фактите, установени от компетентния орган при проверка, извършена след ефективния износ и обмитяването на стоките — Тълкуване на решение Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))	19
2016/C 038/29	Дело C-463/15 PPU: Определение на Съда (четвърти състав) от 25 септември 2015 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Openbaar Ministerie/А. (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 2, параграф 4 и член 4, точка 1 — Условия за изпълнение — Национално наказателно право, съгласно което за изпълнението на европейска заповед за арест освен двойната наказуемост се изисква и деянието да е наказуемо съгласно правото на изпълняващата държава членка с лишаване от свобода или мярка за задържане, за максимален срок не по-малко от 12 месеца)	20
2016/C 038/30	Дело C-29/15 P: Жалба, подадена на 26 януари 2015 г. от Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 25 ноември 2014 г. по дело T-556/13 — Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	21
2016/C 038/31	Дело C-548/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 21 октомври 2015 г. — J. J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Дело C-556/15: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Craiova (Румъния), постъпило на 28 октомври 2015 г. — Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Дело C-559/15: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Italia), постъпило на 3 ноември 2015 г. — Onix Assicurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Дело C-560/15: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 октомври 2015 г. — Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni и др.	23
2016/C 038/35	Дело C-565/15: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 4 ноември 2015 г. — Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Дело C-568/15: Преюдициално запитване от Landgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 5 ноември 2015 г. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Дело C-569/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември 2015 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Дело C-570/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември 2015 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Дело C-573/15: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège (Белгия), постъпило на 9 ноември 2015 г. — État belge/Охусуре Belgium SA	27
2016/C 038/40	Дело C-575/15 P: Жалба, подадена на 9 ноември 2015 г. от Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 9 септември 2015 г. по дело T-584/14 — INDITEX/CXBP (Служба за хармонизация във вътрешния пазар) (марки, дизайни и модели) — ANSELL (ZARA)	27
2016/C 038/41	Дело C-580/15: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Белгия), постъпило на 9 ноември 2015 г. — Johannes Van der Weegen, Anna Pot/Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Дело C-583/15: Иск, предявен на 12 ноември 2015 г. — Европейска комисия/Португалска република	29
2016/C 038/43	Дело C-584/15: Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Melun (Франция), постъпило на 11 ноември 2015 г. — Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Дело C-585/15: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия), постъпило на 12 ноември 2015 г. — Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge	31
2016/C 038/45	Дело C-598/15: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia n 1de Jerez de la Frontera (Испания), постъпило на 16 ноември 2015 г. — Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López . .	32
2016/C 038/46	Дело C-599/15 P: Жалба, подадена на 16 ноември 2015 г. от Румъния срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 14 септември 2015 г. по дело T-784/14, Комисия/Румъния	33
2016/C 038/47	Дело C-601/15: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2015 г. — J. N., друга страна в производството: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Дело C-604/15 P: Жалба, подадена на 15 ноември 2015 г. от Ana Pérez Gutiérrez срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 9 септември 2015 г. по дело T-168/14, Pérez Gutierrez/Комисия	35
2016/C 038/49	Дело C-609/15: Преюдициално запитване от Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Испания), постъпило на 18 ноември 2015 г. — María Assumpció Martínez Roges/José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Дело C-617/15: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 23 ноември 2015 г. — Hummel Holding A/S/Nike Inc. и Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Дело C-618/15: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 23 ноември 2015 г. — Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Дело C-628/15: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 24 ноември 2015 г. — The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Дело C-629/15 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. от Novartis Europharm Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 септември 2015 г. по дело T-472/12, Novartis Europharm Ltd/Европейска комисия	39
2016/C 038/54	Дело C-630/15 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. от Novartis Europharm Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 септември 2015 г. по дело T-67/13, Novartis Europharm Ltd/Европейска комисия	40
2016/C 038/55	Дело C-643/15: Жалба, подадена на 2 декември 2015 г. — Словашка република/Съвет на Европейския съюз	41
2016/C 038/56	Дело C-647/15: Жалба, подадена на 3 септември 2015 г. — Унгария/Съвет на Европейския съюз	43
2016/C 038/57	Дело C-648/15: Иск, предявен на 3 декември 2015 г. — Република Австрия/Федерална република Германия	45
2016/C 038/58	Дело C-78/15: Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2015 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Colena AG/Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Дело C-311/15: Определение на председателя на Съда от 23 октомври 2015 г. (преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus — Финландия) — TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi	46
Общ съд		
2016/C 038/60	Дела T-233/11 и T-262/11: Решение на Общия съд от 9 декември 2015 г. — Гърция и Ellinikos Chrysos/Комисия (Държавни помощи — Минен сектор — Предоставена от гръцките власти субсидия в полза на минното предприятие Ellinikos Chrysos — Договор за прехвърляне на мина на цена, която е по-ниска от пазарната стойност, и освобождаване на сделката от данъчно облагане — Решение, с което мерките за помощ се обявяват за неправомерни и се разпорежда съответните суми да бъдат възстановени — Понятие за предимство — Критерий за частния инвеститор)	47
2016/C 038/61	Дело T-563/13: Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Белгия/Комисия (ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Белгия — Плодове и зеленчуци — Задължение за мотивиране — Условия за признаване на организация на производители — Външно възлагане на основни дейности от страна на организация на производители — Изключвана сума — Пропорционалност)	47
2016/C 038/62	Дело T-83/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2015 г. — LTJ Diffusion/СХВП — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка „ARTHUR & ASTON“ — По-ранна национална фигуративна марка „Arthur“ — Липса на реално използване на марката — Член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, която се различава по елементи, променящи отличителния характер)	48

2016/C 038/63	Дело T-124/14: Решение на Общия съд от 11 декември 2015 г. — Финландия/Комисия (ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Развитие на селските райони — Еднократна финансова корекция — Допустимост на разходите, осъществени за закупуването на употребявани машини и оборудване — Дерогации за микро-, малки и средни предприятия — Член 55, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1974/2006)	49
2016/C 038/64	Дело T-354/14: Решение на Общия съд от 9 декември 2015 г. — Comercializadora Eloro/СХВП — Zupex Group (zupex) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „ZUMEX“ — По-ранна национална словна марка „JUMEX“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	49
2016/C 038/65	Дело T-615/14: Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Fútbol Club Barcelona/СХВП (Изображение на емблема) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща очертанията на емблема — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на придобит при използването отличителен характер — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009)	50
2016/C 038/66	Дело T-690/14: Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Sony Computer Entertainment Europe/СХВП — Margefa (Vieta) (Марка на Общността — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Общността „Vieta“ — Реално използване на марката — Вид използване — Член 15, параграф 1 и член 51, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма на използване, която се различава по елементи, непроменящи отличителния характер — Доказателство за използването за регистрираните стоки)	51
2016/C 038/67	Дело T-751/14: Решение на Общия съд от 11 декември 2015 г. — Hikari Miso/СХВП — Nishimoto Trading („Hikari“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Hikari“ — По-ранна национална словна марка „HIKARI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	51
2016/C 038/68	Дело T-373/12: Определение на Общия съд от 1 декември 2015 г. — REWE-Zentral/СХВП — Planet GDZ (PRO PLANET) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	52
2016/C 038/69	Дело T-215/14: Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — Gmina Miasto Gdynia и Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Комисия (Жалба за отмяна — Замяна на обжалвания акт в хода на производството — Съответна промяна на исканията — Успоредно обжалване на новото решение — Липса на основание за произнасяне)	53
2016/C 038/70	Дело T-217/14: Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — Gmina Kosakowo/Комисия (Жалба за отмяна — Замяна на обжалвания акт в хода на производството — Липса на основание за произнасяне)	53
2016/C 038/71	Дело T-513/14: Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — GreenPack/СХВП (greenpack) (Марка на Общността — Отказ да се регистрира марката — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	54
2016/C 038/72	Дело T-694/14: Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — EREF/Комисия (Жалба за отмяна — Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г. — Сдружение — Липса на пряко засягане на членовете — Недопустимост)	55
2016/C 038/73	Дело T-766/14: Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Actega Terra/СХВП — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „FoodSafe“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)	55

2016/C 038/74	Дело T-809/14: Определение на Общия съд от 27 ноември 2015 г. — Италия/Комисия (Жалба за отмяна — Езиков режим — Обявление за свободно работно място за поста на директор на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз — Езикови изисквания при представянето на кандидатурите онлайн — Твърдяна разлика с публикуваното в Официален вестник обявление за свободно работно място — Писмо, изпратено от Комисията след приключване на процедурата за кандидатстване — Недопустимост)	56
2016/C 038/75	Дело T-845/14: Определение на Общия съд от 1 декември 2015 г. — Banco Espírito Santo/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ на португалските органи за реструктурирането на финансовата институция Banco Espírito Santo, SA — Създаване на преходна банка — Решение да не се повдигат възражения — Ангажименти, представени от португалските органи — Контрол за спазването на ангажиментите от довереник — Възнаграждение на довереника от банката с проблемни активи — Искане за частична отмяна — Недопустимост)	56
2016/C 038/76	Дело T-845/14: Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — August Brötje/CXВП (HydroComfort) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „HydroComfort“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	57
2016/C 038/77	Дело T-41/15: Определение на Общия съд от 2 декември 2015 г. — Novartis/CXВП — Mabxiencie (HERTIXAN) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	58
2016/C 038/78	Дело T-118/15: Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Словения/Комисия (Жалба за отмяна — ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	58
2016/C 038/79	Дело T-202/15: Определение на Общия съд от 20 ноември 2015 г. — Zitro IP/CXВП (WORLD OF BINGO) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „WORLD OF BINGO“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)	59
2016/C 038/80	Дело T-203/15: Определение на Общия съд от 20 ноември 2015 г. — Zitro IP/CXВП (WORLD OF BINGO) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „WORLD OF BINGO“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)	60
2016/C 038/81	Дело T-213/15: Определение на Общия съд от 2 декември 2015 г. — Lidl Stiftung/CXВП — toom Baumarkt (Super-Samstag) (Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)	60
2016/C 038/82	Дело T-329/15: Определение на Общия съд от 17 ноември 2015 г. — Certuss Dampfautomaten/CXВП — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	61
2016/C 038/83	Дело T-474/15 R: Определение на председателя на Общия съд от 10 декември 2015 г. — GGP Italy/Комисия (Обезпечително производство — Директива 2006/42/ЕО — Защита на здравето и безопасността на потребителите и работниците по отношение на рисковете, свързани с използването на машини — Мярка, приета от латвийските органи за забрана на вид косачка за трева — Решение на Комисията, с което мярката е обявена за необоснована — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	61

2016/C 038/84	Дело T-580/15: Жалба, подадена на 6 октомври 2015 г. — Flamagas/CXBП — MatMind (CLIPPER) . . .	62
2016/C 038/85	Дело T-607/15: Жалба, подадена на 27 октомври 2015 г. — Yieh United Steel/Комисия	63
2016/C 038/86	Дело T-614/15: Жалба, подадена на 29 октомври 2015 г. — Azur Space Solar Power/CXBП (Изображение на черна линия)	64
2016/C 038/87	Дело T-671/15: Жалба, подадена на 23 ноември 2015 г. — E-Control/ACER	64
2016/C 038/88	Дело T-675/15: Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Shanxi Taigang Stainless Steel/Комисия .	65
2016/C 038/89	Дело T-680/15: Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Les Éclaires/CXBП — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Дело T-681/15: Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Environmental Manufacturing/CXBП — Société Elmar Wolf (Изображение на лъвска глава)	67
2016/C 038/91	Дело T-685/15: Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — Sulayr Global Service/CXBП — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Дело T-693/15: Жалба, подадена на 27 ноември 2015 г. — Clover Canyon/CXBП — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Дело T-694/15: Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Micula/Комисия	69
2016/C 038/94	Дело T-695/15: Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. — BMB/CXBП — Ferrero (съд за бонбони, кутийка)	70
2016/C 038/95	Дело T-696/15: Жалба, подадена на 1 декември 2015 г. — Bodegas Vega Sicilia/CXBП (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Дело T-700/15: Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Volfas Engelman/CXBП — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Дело T-701/15: Жалба, подадена на 25 ноември 2015 г. — Stock Polska/CXBП — Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Дело T-706/15: Иск, предявен на 2 декември 2015 г. — Makhlouf/Съвет	73
2016/C 038/99	Дело T-713/15: Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Pharm-a-care Laboratories/CXBП — Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Дело T-717/15: Жалба, подадена на 4 декември 2015 г. — Drugsrus/ЕМА	74
2016/C 038/101	Дело T-211/15 P: Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Necci/Комисия	75

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 038/01)

Последна публикация

ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 16, 18.1.2016 г.

ОВ С 7, 11.1.2016 г.

ОВ С 429, 21.12.2015 г.

ОВ С 414, 14.12.2015 г.

ОВ С 406, 7.12.2015 г.

ОВ С 398, 30.11.2015 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Назначаване на секретар

(2016/C 038/02)

На своето общо събрание от 27 октомври 2015 г. Съдът, в съответствие с член 18 от Процедурния правилник, реши да поднови мандата на г-н Alfredo Calot Escobar като секретар на Съда на Европейския съюз за периода от 7 октомври 2016 г. до 6 октомври 2022 г.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 1 декември 2015 г. — Европейски парламент, Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела C-124/13 и C-125/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Регламент (ЕС) № 1243/2012 — Избор на правно основание — Член 43, параграфи 2 и 3 ДФЕС — Политическо решение — Дългосрочен план за запасите от атлантическа треска)

(2016/C 038/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Европейски парламент (представители: I. Liukkonen, L.G. Knudsen и R. Kaškiná), Европейска комисия (представители: A. Vouquet, K. Banks и A. Szymkowska)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino и A. Westerhof Löfflerová)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представители: M. Sampol Pucurull и N. Díaz Abad), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme и C. Candat), Република Полша (представители: B. Majczyna, M. Nowacki и A. Miłkowska)

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент (ЕС) № 1243/2012 на Съвета от 19 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1342/2008 за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси.
- 2) Правните последици на Регламент № 1243/2012 се запазват до влизането в сила, в разумен срок, който не надвишава дванадесет месеца, считано от 1 януари на годината, следваща постановяването на настоящото решение, на ново решение, взето на правилното правно основание, а именно член 43, параграф 2 ДФЕС.
- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 4) Кралство Испания, Френската република и Република Полша понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 1.6.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung
im Gesundheitswesen GmbH

(Дело C-166/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Принципи на ефективност и равностойност — Процедури за преразглеждане при възлагането на обществени поръчки — Срок за преразглеждане — Национално законодателство, съгласно което предварителното установяване на незаконосъобразност на процедурата е предпоставка за правото да се предяви иск за обезщетение — Преклузивен срок, който започва да тече независимо от това дали заинтересованият е знаел за незаконосъобразността на процедурата)

(2016/C 038/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

В присъствието на: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Диспозитив

Правото на Европейския съюз, по-конкретно принципът на ефективност, не допуска национална правна уредба, съгласно която иск за обезщетение за вреди, произтичащи от нарушение на правилата в областта на обществените поръчки, може да се предяви само ако преди това е установено, че процедурата за възлагането на съответната поръчка е незаконосъобразна поради липсата на предварително публикуване на обявление за поръчката, при положение че това искане за установяване на незаконосъобразност на процедурата се подава в шестмесечен преклузивен срок, който започва да тече, считано от деня, следващ датата на възлагането на съответната обществена поръчка, независимо от това дали подателят на искането е можел да знае за наличието на нарушението, водещо до незаконосъобразност на решението на възлагащия орган.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 25.8.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2015 г. — Италианска република/Европейска комисия

(Дело C-280/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регионална политика — Регионална оперативна програма за регион Пулия (Италия) Цел 1 (2000 — 2006 г.) — Намалване на първоначално отпуснатата от Европейския фонд за регионално развитие финансова помощ на Общността)

(2016/C 038/05)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Recchia и A. Steiblyté)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 15.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Дело C-301/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1/2005 — Член 1, параграф 5 — Защита на животните по време на транспортиране — Транспортиране на бездомни кучета от една държава членка в друга, извършено от организация за защита на животните — Понятие „икономическа дейност“ — Директива 90/425/ЕИО — Член 12 — Понятие „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“)

(2016/C 038/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Ответник: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

В присъствието на: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Диспозитив

- 1) Понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща дейност като разглежданата в главното производство, свързана с транспорт на бездомни кучета от една държава членка в друга и упражнявана от благотворителна организация с цел предоставянето на тези кучета на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, която по принцип покрива съответните разходи на тази организация.
- 2) Понятието „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“ съгласно член 12 от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар, изменена с Директива 92/60/ЕИО на Съвета от 30 юни 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася по-специално до благотворителна организация, която транспортира бездомни кучета от една държава членка в друга с цел да ги предостави на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, по принцип покриваща съответните разходи на тази организация.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Ráckevei Járásbíróság — Унгария) — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Дело C-312/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2004/39/ЕО — Член 4, параграф 1 и член 19, параграфи 4, 5 и 9 — Пазари на финансови инструменти — Понятие за инвестиционни услуги и дейности — Разпоредби за гарантиране защитата на инвеститорите — Задължения при предоставянето на инвестиционни услуги на клиенти — Задължение за преценка на адекватността или подходящия характер на услугата, която трябва да се предостави — Договорни последици от неизпълнението на това задължение — Договор за потребителски кредит — Кредит, изразен в чуждестранна валута — Отпускане и погасяване на кредита в национална валута — Клаузи относно обменния курс)

(2016/С 038/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Ráckevei Járásbíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banif Plus Bank Zrt.

Ответници: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Диспозитив

Член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета, трябва да се тълкува в смисъл, че освен ако проверка на запитващата юрисдикция не установи друго, не представляват инвестиционни услуги или дейности по смисъла на тази разпоредба определени валутни операции, извършени от кредитна институция по силата на клаузи от договор за кредит в чуждестранна валута, като този по главното производство, изразяващи се в определяне на размера на кредита въз основа на курс купува на чуждестранната валута към момента на отпускане на средствата, и в определяне на размера на всяка месечна вноска въз основа на курс продава на тази валута към момента на изчисляване на всяка месечна вноска.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Дело C-326/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2002/22/ЕО — Електронни съобщителни трези и услуги — Права на потребителите — Право на абонатите да прекратят договора си, без да дължат неустойки — Изменение на тарифите, произтичащо от условията на договора — Увеличение на тарифите при увеличение на потребителските цени)

(2016/С 038/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: A1 Telekom Austria AG

Диспозитив

Член 20, параграф 2 от Директива 2002/22ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., следва да се тълкува в смисъл, че изменения в тарифите за предоставянето на услуги, свързани с електронните съобщителни мрежи и услуги — когато тези изменения са въведени в изпълнение на клауза за актуализация на тарифите, съдържащи се в общите договорни условия, прилагани от предприятие, предоставящо тези услуги, при положение че посочената клауза предвижда, че тази актуализация е функция на обективен индекс на потребителските цени, определян от публична институция — не съставляват „изменения в договорните условия“ по смисъла на тази разпоредба, която предоставя на абоната правото да прекрати едностранно договора си без заплащането на неустойки.

⁽¹⁾ ОВ С 339, 29.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Quepon K. SPRL/Beobank SA, по-рано Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, по-рано Citilife SA

(Дело C-338/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2 — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Обезщетение на търговския представител — Забрана за купулиране на системите на обезщетение за клиента и на обезщетение за вреди — Право на търговския представител на допълнително обезщетение към обезщетението за клиента — Условия)

(2016/С 038/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Quepon K. SPRL

Ответници: Beobank SA, по-рано Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, по-рано Citilife SA

Диспозитив

1) Член 17, параграф 2 от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, предвиждаща, че при прекратяване на договора за търговско представителство търговският представител има право на обезщетение за клиента с максимален размер до едногодишния размер на неговото възнаграждение, както и — ако това обезщетение не покрива изцяло действително претърпените вреди — на допълнително обезщетение за вреди, стига подобна правна уредба да не води до двойно обезщетяване на търговския представител за загубата на комисии вследствие на прекратяването на посочения договор.

- 2) Член 17, параграф 2, буква в) от Директива 86/653/ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че не поставя отпускането на обезщетение за вреди в зависимост от доказването на наличието на вина на принципала, която да се намира в причинно-следствена връзка с твърдяната вреда, но изисква твърдяната вреда да е различна от вредата, поправена с обезщетението за клиентела.

⁽¹⁾ ОВ С 339, 29.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Augstākā Tiesa — Латвия) — SIA „Maxima Latvija“/Konkurences padome

(Дело C-345/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Понятие за договор „който има за цел ограничаването на конкуренцията“ — Договори за наем на стопански обекти — Търговски центрове — Право на ключовия наемател да се противопостави на отдаването под наем на търговски площи от наемодателя на трети лица)

(2016/C 038/10)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā Tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Maxima Latvija“

Ответник: Konkurences padome

Диспозитив

- 1) Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че договор за наем на стопански обект, представляващ голям магазин в търговски център, съдържа клауза, която дава на наемателя право да се противопоставя на отдаването под наем от наемодателя на търговски площи в същия търговски център на други наематели, само по себе си не означава, че този договор има за цел ограничаването на конкуренцията по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Могат да се считат за споразумения, които имат „за резултат“ предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, договори за наем на стопански обекти като договорите, разглеждани в главното производство, за които след задълбочен анализ на техния икономически и правен контекст, както и на особеностите на съответния пазар е установено, че в значителна степен допринасят за евентуално затваряне на този пазар. Значимостта на приноса на всеки договор за затварянето на пазара зависи по-специално от позицията на страните по договора на посочения пазар и от срока на този договор.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 22.9.2014 г.

Решение на Съда (седми състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Дело C-487/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Превози — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Превози в рамките на Европейския съюз — Пункт на влизане, различен от предвидения в нотификацията и в предварителното съгласие — Съществена промяна в данните относно превоза на отпадъци — Незаконен превоз — Пропорционалност на административната глоба)

(2016/C 038/11)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Total Waste Recycling SRL

Ответник: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци, изменен с Регламент (ЕО) № 669/2008 на Комисията от 15 юли 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че превозът на отпадъци като визираните в приложение IV към този регламент в страната на транзит през граничен пропускателен пункт, различен от пункта, който е посочен в документа за нотификация и за който компетентните органи са дали съгласие, трябва да се счита за съществена промяна в данните и/или условията на превоза, за който има съгласие, така че неуведомяването на компетентните органи за тази промяна прави превоза на отпадъци незаконен, защото е „извършен по начин, който фактически не е посочен в нотификацията“, по смисъла на член 2, точка 35, буква г) от този регламент.
- 2) Член 50, параграф 1 от Регламент № 1013/2006, изменен с Регламент (ЕО) № 669/2008, съгласно който санкциите, прилагани от държавите членки при нарушение на разпоредбите на този регламент, следва да бъдат пропорционални, трябва да се тълкува в смисъл, че налагането на глоба, с която се санкционира превозът на отпадъци като визираните в приложение IV към този регламент в страната на транзит през граничен пропускателен пункт, различен от пункта, който е посочен в документа за нотификация и за който компетентните органи са дали съгласие, основният размер на която глоба съвпада с размера на глобата, прилагана в случай на неизпълнение на задължението за получаване на съгласие и за извършване на предварителна писмена нотификация, може да се счита за пропорционално само ако обстоятелствата около извършеното нарушение дават основание за констатацията, че се касае за нарушения с еднаква тежест. Националната юрисдикция е тази, която ще трябва да провери — като отчете цялата правна и фактическа обстановка по делото, поставено на разглеждане пред нея, и по-специално рисковете, до които нарушението може да доведе в областта на опазването на околната среда и здравето на човека — дали размерът на санкцията не надвишава това, което е необходимо за постигане на целите да се гарантира високо ниво на опазване на околната среда и здравето на човека.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Испания) — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Дело C-509/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2001/23/ЕО — Член 1, параграф 1 — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Задължение за поемане на работниците и служителите — Публично предприятие, натоварено с извършването на обществена услуга — Предоставяне на услугата от друго предприятие въз основа на договор за управление на обществени услуги — Решение този договор да не бъде продължаван след изтичането му — Запазване на идентичността на стопанския субект — Дейност, която зависи основно от оборудването — Непоемане на персонала)

(2016/C 038/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Ответници: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че в приложното поле на тази директива попада положение, при което публично предприятие, натоварено с извършването на икономическата дейност по обработка на интермодални транспортни единици, възлага на договор за управление на публични услуги осъществяването на тази дейност на друго предприятие, като му предоставя на разположение принадлежащите му необходими инфраструктура и оборудване, след което решава да прекрати този договор, без да поеме персонала на последното предприятие, с мотива че самото то вече ще извършва посочената дейност със собствения си персонал.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG

(Дело C-44/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 9025 — Понятие „термометър“ — Индикатори за излагане на предварително определена температура на задействане за еднократна употреба)

(2016/C 038/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Ответник: Duval GmbH & Co. KG

Диспозитив

Позиция 9025 от Комбинираната номенклатура, включена в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща индикатори на температурата на околната среда от хартия, евентуално покрити с пластмасово фолио, които, както разглежданите в главното производство продукти, чрез необратима промяна на цвета и без възможност за последващо използване показват дали са достигнати един или няколко температурни прага.

⁽¹⁾ ОВ С 127, 20.4.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 3 декември 2015 г. — PP Nature-Balance Lizenz GmbH/Европейска комисия

(Дело С-82/15 Р) ⁽¹⁾

Обжалване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Членове 31 и 116 — Решение на Комисията, с което от държавите членки се изисква да отменят и да изменят националните разрешения за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба, съдържащи активното вещество „толперизон“)

(2016/С 038/14)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (представител: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: B.-R. Killmann, A. Sipos и M. Šimerdová)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда PP Nature-Balance Lizenz GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 127, 20.4.2015 г.

Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA

(Дело C-592/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за възстановяване на разностите за осъществяване от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)

(2016/C 038/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Ответник: Ediltecnica SpA

Диспозитив

Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, при положение че не може да бъде установено лицето, отговорно за замърсяването на даден терен, или последното да бъде задължено да предприеме мерки за отстраняване, не позволява на компетентния орган да наложи изпълнението на превантивни мерки и мерки за отстраняване на неотговорния за замърсяването собственик на терен, като същият е длъжен само да възстанови разностите за осъществяване от компетентния орган действия до размера на пазарната стойност на обекта, определена след осъществяване на посочените действия.

⁽¹⁾ ОВ С 52, 22.2.2014 г.

Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Дело C-156/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за възстановяване на разностите за осъществяване от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)

(2016/C 038/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tamoil Italia SpA

Ответник: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

В присъствието на: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Диспозитив

Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, при положение че не може да бъде установено лицето, отговорно за замърсяването на даден терен или последното да бъде задължено да предприеме мерки за отстраняване, не позволява на компетентния орган да наложи изпълнението на превантивни мерки и мерки за отстраняване на неотговорния за замърсяването собственик на терен, като същият е длъжен само да възстанови разходите за осъществяване от компетентния орган действия до размера на пазарната стойност на обекта, определена след осъществяване на посочените действия.

⁽¹⁾ ОВ С 194, 24.6.2014 г.

Определение на Съда (седми състав) от 30 септември 2015 г. (преюдициално запитване от Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Дело C-424/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 213 и 214 — Липса на декларация за започването на дейност — Освобождаване на малките предприятия от данък — Санкция)

(2016/C 038/17)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jácint Gábor Balogh

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Диспозитив

- 1) Член 213, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национално законодателство, което изисква от данъчнозадълженото лице да декларира започването на икономическа дейност, когато оборотът от тази дейност не надвишава горната граница за режима на освобождаване на малките предприятия от данък и когато това лице не възнамерява да извършва облагаема дейност.
- 2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се наложи глоба по административен ред при неизпълнение от данъчнозадълженото лице на задължението му да декларира започването на икономическа дейност, когато оборотът от тази дейност не надвишава горната граница за режима на освобождаване на малките предприятия от данък. Запитващата юрисдикция е тази, която трябва да прецени дали в случая по главното производство наложената санкция е в съответствие с принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ С 439, 8.12.2014 г.

Определение на Съда (трети състав) от 6 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino — Италия) — Ford Motor Company/Wheeltrims srl

(Дело C-500/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Промислен дизайн — Директива 98/71/ЕО — Член 14 — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 110 — Клауза, наречена „за поправка“ — Използване от трето лице на марка, без съгласието на притежателя, за резервни части или принадлежности за автомобили, идентични със стоките, за които е регистрирана марката)

(2016/С 038/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Torino

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ford Motor Company

Ответник: Wheeltrims srl

Диспозитив

Член 14 от Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни и член 110 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че не дават право, чрез дерогация от разпоредбите на Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, на производител на резервни части и принадлежности за автомобили, като тасове, да поставя върху своите продукти знак, идентичен с марка, регистрирана за тези и други продукти от производител на автомобили, без съгласието на последния, с мотива че това използване на марката би било единственият начин за поправка на съответния автомобил, така че да се възстанови първоначалният вид на този съставен продукт.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Определение на Съда (седми състав) от 6 октомври 2015 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Европейска комисия, Кралство Нидерландия, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Дело C-517/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Земеделие — Регламент (ЕО) № 510/2006 — Регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания — Регистрация на наименованието „Edam Holland“ — Производители, използващи името „edam“ — Липса на правен интерес)

(2016/С 038/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (представители: M. Loschelder et V. Schoene, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: B. Schima, J. Guillem Carrau и G. von Rintelen), Кралство Нидерландия, (представители: B. Koorman и M. Bulterman), Nederlandse Zuivelorganisatie (представители: P. van Ginneken и G. Béquet, advocaten)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Нидерландия и Nederlandse Zuivelorganisatie понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Определение на Съда (седми състав) от 6 октомври 2015 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Европейска комисия, Кралство Нидерландия, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Дело С-519/14 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Земеделие — Регламент (ЕО) № 510/2006 — Регистър на защитените наименования за произход и географски указания — Вписване на наименованието „Gouda Holland“ — Производители, използващи името „gouda“ — Липса на правен интерес)

(2016/С 038/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (представители: М. Loschelder и V. Schoene, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: В. Schima, J. Guillem Carrau и G. von Rintelen), Кралство Нидерландия (представители: М. Bulterman и В. Коорман), Nederlandse Zuivelorganisatie (представители: Р. van Ginneken и G. Béquet, advocaten)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Нидерландия и Nederlandse Zuivelorganisatie понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 19.1.2015 г.

Определение на Съда (втори състав) от 22 октомври 2015 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-530/14 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Гръцки казина — Правна уредба, която предвижда налог от 80 % върху цената на входни билети с различна стойност — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Предимство — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)

(2016/С 038/21)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Bouchagiar и Р. J. Loewenthal)

Друга страна в производството: Република Гърция (представители: К. Boskovits и Р. Mylonopoulos)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Определение на Съда (седми състав) от 1 декември 2015 г. — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Иск за обезщетение — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Зилбабве — Оттегляне на заинтересования от списъка на съответните лица и образувания — Поправяне на твърдените вреди)

(2016/C 038/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (представители: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Étienne и B. Driessen), Европейска комисия (представители: S. Bartelt и M. Konstantinidis)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда 2-н Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd и Georgiadis Trucking (Private) Ltd да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Определение на Съда (десети състав) от 21 септември 2015 г. — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Европейска комисия

(Дело C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Молба за разрешение за налагане на запор върху ипущество на Европейската комисия)

(2016/C 038/23)

Език на производството: френски

Страни

Молител: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (представител: J.-Y. Steut, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представител: A. Aresu)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
- 2) Осъжда *La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Определение на Съда (втори състав) от 29 септември 2015 г. — ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Европейска комисия

(Дело C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Молба за разрешение за налагане на заповед върху илущество на Европейската комисия)

(2016/C 038/24)

Език на производството: гръцки

Страни

Молител: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (представител: S. Paliou, dikigoros)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и R. Lyal)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Определение на Съда (шести състав) от 19 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA и др.

(Дело C-74/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Член 1, параграф 1 и член 2, буква б) — Неравноправни клаузи, съдържащи се в сключените с потребителите договори — Договор за поръчителство и договор за обезпечение върху недвижим ипот, сключени с кредитна институция от физически лица, които действат за цели, излизащи от рамките на упражняването от тях занятие, и които нямат функционална връзка с търговското дружество, на което стават поръчители)

(2016/C 038/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Въззивници: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Ответници: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, в ликвидация, SC Crisco SRL

Диспозитив

Член 1, параграф 1 и член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че тази директива може да се прилага към договор за обезпечение върху недвижим имот или за поръчителство, сключен между физическо лице и кредитна институция за гарантиране на задълженията, които има търговско дружество към тази институция по силата на договор за кредит, когато това физическо лице е действало за цели, които не попадат в рамките на упражняваната от него дейност по занятие, и то няма връзка от функционално естество с посоченото дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Определение на Съда (девети състав) от 21 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Krajský súd v Košiciach — Словакия) — Kovožber s. r. o./Daňový úrad Košice

(Дело C-120/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 183 — Възстановяване на надвзетия ДДС — Национална правна уредба, която предвижда изчисляването на лихвите за забава при възстановяването на надвзетия ДДС едва след изтичането на десетдневен срок от приключване на данъчна проверка)

(2016/C 038/26)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Košiciach

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kovožber s. r. o.

Ответник: Daňový úrad Košice

Диспозитив

Член 183, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, която предвижда изчисляването на лихвите за забава при възстановяването на надвзетия данък върху добавената стойност едва след изтичането на десетдневен срок от приключването на данъчна проверка.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 29.6.2015 г.

Определение на Съда (седми състав) от 17 ноември 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Испания) — María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Дело C-137/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 79/7/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Равно третиране на работниците от мъжки и от женски пол — Работници на непълно работно време, предимно от женски пол — Национална правна уредба, предвиждаща максимален размер на обезщетението за безработица — Правна уредба, която за изчисляването на този размер използва съотношението между работното време на съответните работници на непълно работно време и работното време на работниците на пълно работно време)

(2016/C 038/27)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: María Pilar Plaza Bravo

Ответник: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване допуска при обстоятелства като разглежданите в главното производство национална разпоредба, по силата на която за изчисляването на пълния размер на обезщетението за безработица на работник, загубил единствената си работа на непълно работно време, максималният определен в закона размер на обезщетението за безработица се намалява с коефициент за работа при непълно работно време, който съответства на процента, получен от съотношението между работното време на работника на непълно работно време и това на работник на подобна работа на пълно работно време.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 1.6.2015 г.

Определение на Съда (десети състав) от 23 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Lisboa — Португалия — Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Дело C-152/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Селско стопанство — Общи организация на пазарите — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Член 4, параграф 1 и член 13 — Регламент (ЕИО) № 2220/85 — Член 19, параграф 1, буква а) — Условия за освобождаването на учредената гаранция за обезпечаване на връщането на авансовото плащане — Условия за предоставяне на възстановяването — Добро и задоволително пазарно качество на изнесените стоки — Вземане предвид, с оглед на предоставяването на възстановяването, на фактите, установени от компетентния орган при проверка, извършена след ефективния износ и облитаването на стоките — Тълкуване на решение Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))

(2016/C 038/28)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cruz & Companhia Lda

Ответници: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Диспозитив

Член 19, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2220/85 на Комисията от 22 юли 1985 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на системата от гаранции за селскостопанските продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 3403/93 на Комисията от 10 декември 1993 година, трябва да се тълкува в смисъл, че предоставената от износителя гаранция за обезпечаване на връщането на получения аванс за възстановявания при износ може да се използва, когато в резултат на извършена след ефективния износ и облитяването на разглежданите стоки проверка се установи, че едно от другите условия за предоставянето на това възстановяване, по-конкретно това за добро и задоволително пазарно качество на изнесените стоки, посочено в член 13 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 1829/94 на Комисията от 26 юли 1994 година, не е изпълнено.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Определение на Съда (четвърти състав) от 25 септември 2015 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Openbaar Ministerie/A.

(Дело C-463/15 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 2, параграф 4 и член 4, точка 1 — Условия за изпълнение — Национално наказателно право, съгласно което за изпълнението на европейска заповед за арест освен двойната наказуемост се изисква и деянието да е наказуемо съгласно правото на изпълняващата държава членка с лишаване от свобода или мярка за задържане, за максимален срок не по-малко от 12 месеца)

(2016/C 038/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Молител: Openbaar Ministerie

Обвиняем: А.

Диспозитив

Член 2, параграф 4 и член 4, точка 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат за предаването въз основа на европейска заповед за арест да се изисква в изпълняващата държава членка деянието, за което тази заповед за арест е била издадена, не само да представлява престъпление съгласно правото на тази държава членка, но и да бъде наказуемо съгласно същото това право с лишаване от свобода за максимален срок не по-малко от 12 месеца.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Жалба, подадена на 26 януари 2015 г. от Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 25 ноември 2014 г. по дело T-556/13 — Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (представител: T. Schulte-Beckhausen, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

С определение от 3 декември 2015 г. Съдът на Европейския съюз (осми състав) отхвърля жалбата и определя, че жалбоподателят понася направените от него съдебни разходи.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 21 октомври 2015 г. — J. J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-548/15)

(2016/C 038/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. J. de Lange

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 3 от Директива 2000/78/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите да се тълкува в смисъл, че се прилага към прието в данъчна разпоредба данъчно облекчение, въз основа на което при определени условия от облагаемите доходи могат да се приспадат разходите за обучение?

При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос:

2) Трябва ли принципът на недопускане на дискриминация, основана на възрастта, като общ принцип на правото на Съюза да се прилага към данъчно облекчение, въз основа на което може да се извърши данъчно приспадане на разходите за обучение само при определени условия, и тогава когато това облекчение не попада в материалния обхват на Директива 2000/78/ЕО и посочената разпоредба не служи за прилагането на правото на Съюза?

При утвърдителен отговор на първия или втория въпрос:

3) а) Могат ли различия в третирането, които не са в съответствие с принципа на недопускане на дискриминация, основана на възрастта, като основен принцип на правото на Съюза да се обосновават с установените в член 6 от Директива 2000/78/ЕО условия?

- б) При отрицателен отговор: какви са критериите при прилагането на този принцип или за обосноваването на разграничаване според възрастта?
- 4) а) Трябва ли член 6 от Директива 2000/78/ЕО и/или принципът на недопускане на дискриминация, основана на възрастта, да се тълкуват в смисъл, че различното третиране, основано на възрастта, може да бъде обосновано, когато причината за това се отнася само до част от случаите, които се обхващат от посоченото разграничение?
- б) Може ли разграничение според възрастта да се обоснове от становището на законодателя, че след достигането на определена възраст не е необходимо да се предоставя данъчно облекчение, тъй като лицето, което иска то да му бъде предоставено, е „лично отговорно“ за постигането на преследваната с данъчното облекчение цел?

⁽¹⁾ ОВ L 303, стр. 16.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Craiova (Румъния), постъпило на 28 октомври 2015 г. — Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Дело C-556/15)

(2016/C 038/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Craiova

Страни в главното производство

Въззивник и жалбоподател: Fondul Proprietatea SA

Отговорник в първоинстанционното производство и въззиваема страна: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Преюдициални въпроси

- 1) По смисъла на член 107 ДФЕС, съставлява ли участието на Complexului Energetic Oltenia SA в дружествения капитал на проектантското дружество HIDRO TARNIȚA SA, което има за предмет на дейност изграждането и експлоатацията на ВЕЦ Tarnița-Lărușești, държавна помощ за производителите на вятърна и фотоволтаична енергия, като се има пред вид, че обявената цел на проекта е осигуряването на оптимални условия за инсталирането на по-голяма мощност в централите, които произвеждат тези видове енергия, съответно: (i) то съставлява ли мярка, финансирана от държавата или чрез ресурси на държавата, (ii) има ли тя селективен характер и (iii) може ли тя да засегне търговския обмен между държавите членки?
- 2) При утвърдителен отговор, прилага ли се по отношение на тази държавна помощ предвиденото в член 108, параграф 3 ДФЕС задължение за информиране?

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Italia), постъпило на 3 ноември 2015 г. — Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Дело C-559/15)

(2016/C 038/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Onix Asigurări SA

Отговорник: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Преюдициален въпрос

„Допускат ли общностното право, и по-специално член 40, параграф 6 от Директива 92/49/ЕИО⁽¹⁾, точка 5 от тълкувателното съобщение на Комисията 2000/С/43/03, и общностният принцип на *home country control* тълкувателни насоки (като съдържащите се в член 193, алинея 4 от Кодекса за частното застраховане, одобрени със Законодателен декрет № 209 от 7 септември 2005 г. и споделяни от настоящата юрисдикция), съгласно които надзорният орган на държава, приемаща застрахователен оператор по силата на свободното предоставяне на услуги, при наличие на неотложност и с цел защита на интересите на застрахованите лица и на лицата, имащи право на застрахователни престации, може да приеме забранителни мерки — и по-конкретно забрана за сключване на нови договори на територията на приемащата държава на основание констатирана при условията на свободна преценка първоначална или настъпила впоследствие липса на субективно изискване, предвидено за издаване на разрешително за упражняване на застрахователна дейност, и по-специално репутация?“

⁽¹⁾ Директива 92/49/на Съвета на Европа от 18 Юни 1992 година за координацията на законите, регулациите и административните условия отнасящи се до общото застраховане, различни от животозастраховане и променяща Директиви 73/239/ЕЕС и 88/357/ЕЕС (Трета Директива за общо застраховане) (ОВ L 228, стр. 1)

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 октомври 2015 г. — Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni и др.

(Дело C-560/15)

(2016/С 038/34)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Europa Way Srl, Persidera SpA

Отговорник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

- 1) Нарушават ли спорната законодателна мярка и последващите актове по прилагането ѝ правилата, съгласно които регулаторните функции на телевизионния пазар следва да се упражняват от независим административен орган (членове 3 и 8 от Директива 2002/21/ЕО⁽¹⁾, наричана Рамкова директива, изменена с Директива 2009/140/ЕО⁽²⁾)?
- 2) Нарушава ли спорната законодателна мярка и последващите актове по прилагането ѝ разпоредбите (член 7 от Директива 2002/20/ЕО⁽³⁾, наричана „Директива за разрешение“ и член 6 от Директива 2002/21/ЕО, наричана Рамкова директива), които предвиждат предварително провеждане на обществена консултация от страна на независимия национален орган, регулиращ сектора?
- 3) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 56 ДФЕС, член 9 от Директива 2002/21/ЕО, наричана Рамкова директива, членове 3, 5 и 7 от Директива 2002/20/ЕО, наричана Директива за разрешение, и членове 2 и 4 от Директива 2002/77/ЕО⁽⁴⁾, наричана Директива за конкуренцията, както и принципите за недопускане на дискриминация, прозрачност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, ефективност и многостранност на информацията отмяна на процедурата на т.нар „конкурс за красота“ (*beauty contest*), която е била обявена, за да се отстранят последиците от незаконното изключване на оператори от пазара в рамките на системата за разпределение на телевизионни цифрови честоти и за да се позволи достъпът на по-малки оператори и замаяната на тази процедура с друга тежка конкурсна процедура, предвиждаща за участниците изисквания и задължения, които преди това не са се прилагали по отношение на традиционните оператори, вследствие на което конкурентното съревнование се утежнява и става икономически неефективно?

- 4) Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 56 ДФЕС, член 9 от Директива 2002/21/ЕО, наричана Рамкова директива, членове 3, 5 и 7 от Директива 2002/20/ЕО, наричана Директива за разрешение, и членове 2 и 4 от Директива 2002/77/ЕО, наричана Директива за конкуренцията и член 258 ДФЕС, както и принципите за недопускане на дискриминация, прозрачност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, ефективност и многостранност на информацията, преструктурирането на Плана за разпределение на честотите, с което се намаляват националните мрежи от 25 на 22 (като за традиционните оператори се запазва същата наличност от мултиплекс), намаляват се обособените позиции от поръчката на 3 мултиплекса, разпределят се честоти в лента VHF-III с риск от силни интерференции?
- 5) Съвместима ли е защитата на разработения от Съда принцип на оправданите правни очаквания с отмяната на процедурата, наричана „конкурс за красота“ (*beauty contest*), която не позволява на въззивниците, допуснати до безвъзмездната процедура, да спечелят някои от обособените позиции, предмет на поръчката?
- 6) Съвместима ли е правната уредба на Съюза в областта на разпределение на права за използване на честоти (членове 8 и 9 от Директива 2002/21/ЕО, наричана Рамкова директива, членове 5 и 7 от Директива 2002/20/ЕО, наричана Директива за разрешение, членове 2 и 4 от Директива 2002/77/ЕО, наричана Директива за конкуренцията) с приемането на разпоредба като съдържащата се в член 3 *quinquies* от Закон-декрет № 16 от 2012 г., която не е в съответствие с присъщите на радио-телевизионния пазар характеристики?

- ⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).
- ⁽²⁾ Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 337, стр. 37).
- ⁽³⁾ Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) (ОВ 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183).
- ⁽⁴⁾ Директива 2002/77/ЕО на Комисията от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги (ОВ 249, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 132).

**Преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof* (Австрия), постъпило на 4 ноември 2015 г. —
Hans-Peter Ofenböck**

(Дело С-565/15)

(2016/С 038/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hans-Peter Ofenböck

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“, наричана по-нататък „Директива 2005/29“) ⁽¹⁾ прилагането на национална правна норма, която ограничава във времето възможността за оператора на бензиностанция да променя цените на горивата, така че на ден да е допустимо само еднократно определяне на по-високи продажни цени?
- 2) В случай че на първия въпрос не може веднага да се отговори утвърдително, а по смисъла на практиката на Съда при проверката за допустимост на подобно ограничение трябва да се преценяват обстоятелствата на конкретния случай с оглед на разпоредбите на членове 5 — 9 от Директива 2005/29:

Какви критерии следва да се вземат предвид при необходимата съгласно решение на Съда по дело C-540/08 проверка на допустимостта на такива ограничения в конкретния случай с оглед на разпоредбите на членове 5 — 9 от Директива 2005/29 при уредбата за ограничаване на възможността за увеличаване на потребителските цени?

⁽¹⁾ ОВ L 149, стр. 22.

**Преюдициално запитване от Landgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 5 ноември 2015 г. —
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH**

(Дело C-568/15)

(2016/C 038/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Ответник: comtech GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 21, първа алинея от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че когато търговец използва телефонна линия, за да може потребителят да се свърже с него по телефона във връзка със сключен договор, такъв потребител не следва да понася разходи, по-високи от тези, които би понесъл за повикване на стандартен (т.нар. в Германия „географски“) стационарен или мобилен телефонен номер при осъществяване на връзката по този начин?
- 2) Противоречи ли на член 21, първа алинея от Директива 2011/83/ЕС национална разпоредба, съгласно която в случаите, когато търговецът използва за контакт по телефона във връзка със сключен договор телефонен номер за обслужване на клиенти, започващ с „0180“, потребителят трябва да понесе разходите, които доставчикът на телекомуникационни услуги му начислява за използването на тази телекомуникационна услуга, по-специално когато тези разходи надвишават разходите, които потребителят би понесъл за свързване по телефона със стандартен (географски) стационарен или мобилен телефонен номер?

Допуска ли член 21, първа алинея от Директивата такава национална разпоредба тогава, когато доставчикът на телекомуникационни услуги не плаща на търговеца никаква част от таксата, която събира от потребителя за свързване с номер, започващ с „0180“?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, стр. 64).

**Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември
2015 г. — X/Staatssecretaris van Financiën**

(Дело C-569/15)

(2016/C 038/37)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Отвeтник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли дял II от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за работника, който живее в Нидерландия, обикновено извършва дейността си в Нидерландия и взема тримесечен неплатен отпуск, се счита, че (и) през този период продължава да е нает на работа в Нидерландия, ако i) трудовото правоотношение продължава да съществува през споменатия период, и ii) за целите на прилагането на нидерландския Закон за безработицата въпросният период се разглежда като период на извършване на дейност като наето лице?
- 2) а) Кое законодателство Регламент (ЕИО) № 1408/71 определя за приложимо, ако през неплатения отпуск този работник е нает на работа в друга държава членка?
- 2) б) Има ли във връзка с това значение, че през следващата година съответното лице на два пъти, а през трите години след това — по веднъж годишно, е наемано на работа за период от една до две седмици в посочената друга държава членка, без да е взиман неплатен отпуск в Нидерландия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26 и поправка в ОВ L 32, 6.2.2008, стр. 31).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември 2015 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-570/15)

(2016/C 038/38)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Отвeтник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

По какъв критерий/какви критерии трябва да се прецени кое законодателство Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ определя за приложимо в случая на работник с местожителство в Белгия, който през съответната година извършва в Нидерландия голямата част от дейностите си за своя нидерландски работодател и който наред с това извършва 6,5 % от тези дейности в Белгия — вкъщи и при клиенти — при положение че в тази насока липсва установен модел и че работникът не е имал договори с работодателя си относно извършването на дейности в Белгия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26 и поправка в ОВ L 32, 6.2.2008, стр. 31).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège (Белгия), постъпило на 9 ноември 2015 г. — État belge/Oxucure Belgium SA

(Дело C-573/15)

(2016/C 038/39)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Въззивник: État belge

Въззиваел: Oxucure Belgium SA

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 98, параграфи 1 и 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, във връзка с точки 3 и 4 от приложение III към Директивата за ДДС, по-специално с оглед на принципа на неутралитет, национална разпоредба, която предвижда намалена ставка на ДДС за кислородотерапия чрез кислородни бутилки, докато за кислородотерапия чрез кислородни концентратори се прилага общата ставка на ДДС?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7

Жалба, подадена на 9 ноември 2015 г. от Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 9 септември 2015 г. по дело T-584/14 — INDITEX/СХВП (Служба за хармонизация във вътрешния пазар) (марки, дизайни и модели) — ANSELL (ZARA)

(Дело C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (представител: C. Duch Fonoll, abogado)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз, с което се отхвърля жалбата на Inditex S.A. срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 19 май 2014 г. (преписка R 1118/2013-2) и вследствие на това да се отмени обжалваното решение, както и предходното решение на отдела по споровете на СХВП от 30 април 2013 г., с което се уважава искането за отмяна на регистрацията на марката на Общността „ZARA“ № 112.755 за услугите, обхванати от клас 39;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. С настоящата жалба в рамките на шест касационни основания се оспорват правните изводи, направени в точки 32 — 37 от обжалваното решение.

2. В рамките на първото основание се твърди, че Общият съд е нарушил член 65, параграф 3 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, доколкото в точка 37 от обжалваното решение е превишил границите на жалбата, с която е сезиран, като е поставил под съмнение самото използване на марката „ZARA“ №. 112755 за услугите от клас 39, а този въпрос не бил оспорван и не бил предмет на жалбата.
3. Предметът на жалбата до апелативния състав се свежда до това да се реши дали използването от Inditex на марката „ZARA“ за услугите за превоз и дистрибуция на продуктите, предоставяни от това дружество на неговите франчайзополучатели, може да се разглежда като публично използване, за разлика от частното използване в рамките на самото предприятие, и следователно, дали може да се счита за ефективно използване на марката. При все това наличието на подобно използване на марката „ZARA“ за услугите за превоз и дистрибуция, предоставяни от притежателя на марката, бил неоспорван факт, който не е бил предмет на обсъждане по административен ред.
4. С второто касационно основание Inditex твърди, че в точки 32 и 33 от обжалваното решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 като е сбъркал понятието за „търговска интеграция“, характерно за франчайзополучателя, който се интегрира в търговската система на франчайзодателя, с понятието за „икономическа интеграция“ или „стопанска единица“ в смисъла на степен на икономическа независимост.
5. Общият съд е приел в точка 33 от обжалваното решение, че фактът, че франчайзополучателите на Inditex следват модел на търговия, който е част от търговския метод на франчайзодателят, означава, че те загубват своето качество на независими стопански единици, тоест на трети лица извън вътрешната организация на франчайзодателя. Тази преценка не е правилна, доколкото противоречи на правото.
6. В рамките на третото касационно основание се твърди, че в точка 33 от обжалваното решение Общият съд е изопачил смисъла на клетвената декларация от 7 май 2012 г. на Antonio Abril (приложение 4 към жалбата), като е предал частично действително направените от последния изявления, което е накарало Общият съд да даде неправилно тълкуване на посочения документ и е имало отражение върху неговия извод, че използването на марката „ZARA“ има публичен характер.
7. Като четвърто основание се изтъква грешката на Общия съд при прилагането на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, доколкото в точка 35 от обжалваното решение той е нарушил правилата, според които при преценката на реалния характер на използването на марката трябва да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, подходящи за определяне на реалността на нейната търговска експлоатация. По-конкретно жалбоподателят твърди, че Общият съд е приел, че Inditex не присъства на пазара на услугите за превоз на стоките с неговата марка „ZARA“, тъй като тази компания нямала търговския обем, характерен за предоставянето на услугите по клас 39.
8. Общият съд счита, че Inditex не предлага услуги за превоз на стоки на трети лица извън неговата стопанска единица, доколкото то е предприятие, занимаващо се с изработката и продажбата на модни стоки, а не професионален превозвач. Според жалбоподателя този извод на Общия съд е неправилен и в разрез с правото и съдебната практика на Съюза, както те са посочени в съответното основание.
9. Като пето основание Inditex сочи, че в точка 35 от обжалваното решение Общият съд е изопачил смисъла на клетвената декларация от 7 май 2012 г. на Antonio Abril, като е тълкувал цифровите данни в точка 18 от декларацията като отразяващи реалната търговска експлоатация на спорната марка що се отнася до търговията с продуктите, докато на практика сумите, които са посочени в този документ, са единствено получените от Inditex от страна на неговите франчайзополучатели за услугите за превоз, които това предприятие е предоставило на последните.
10. Накрая, като шесто основание се изтъква грешка при прилагане на правото, произтичаща от нарушението на член 51, параграф 1 буква а) от Регламент № 207/2009, във връзка с правило 22 от Регламент № 2868/1995 ⁽²⁾, доколкото в точка 36 от обжалваното решение Общият съд е поискал от Inditex да представи *probatio diabólica*, сочейки, че не са му представени доказателства относно търговския оборот, доколкото не са му представени фактури, въпреки че Общият съд е знаел за невъзможността на Inditex да представи подобни фактури, тъй като става въпрос за несъществуващи документи, поради причините, посочени в съответното основание от жалбата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Белгия), постъпило на 9 ноември 2015 г. — Johannes Van der Weegen, Anna Pot/Belgische Staat

(Дело С-580/15)

(2016/С 038/41)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Член 21, точка 5 от WIB 1992 [Кодекс за данъците върху доходите от 1992 г.], изменен с член 170 от Закона от 25 април 2014 г. за въвеждане на различни разпоредби, противоречи ли на членове 56 ДФЕС и 63 ДФЕС и на членове 36 и 40 от Споразумението за ЕИП, доколкото, макар да се прилага без разлика спрямо местните и чуждестранните доставчици на услуги, изисква да са изпълнени аналогични условия като предвидените в член [2] от KB/WIB 1992 [Кралска наредба за прилагането на Кодекса за данъците върху доходите от 1992 г.], които фактически са специфични за белгийския пазар и поради това създават сериозна пречка за чуждестранните доставчици на услуги да предлагат услугите си в Белгия?

Иск, предявен на 12 ноември 2015 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело С-583/15)

(2016/С 038/42)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и J. Hottiaux)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 16, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година ⁽¹⁾, за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета, доколкото не е създадена национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, който да се свърже с националните електронни регистри на другите държави членки.

— Да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В съответствие с член 16, параграф 1 от Регламент № 1071/2009 всяка държава членка поддържа национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, които са получили разрешение от определения от нея компетентен орган във връзка с упражняване на професията на автомобилен превозвач.

Посоченият параграф 1 предвижда също, че обработката на данните, които се съдържат в този регистър, по-специално, основните данни, посочени в член 16, параграф 2, се извършва под надзора на органа на публичната власт, определен за тази цел. Всички компетентни органи на въпросната държава членка имат достъп до съответните данни.

От отговора на Португалската държава на допълнителното мотивирано становище става ясно, че португалската администрация все още не е постигнала съгласие между трите участващи в системата национални органа, които са Националният орган за безопасност на движението по пътищата, Националният орган в областта на условията на труд и Генералната дирекция на съдебната администрация.

При тези обстоятелства не само няма национален регистър, но и продължават да съществуват отделните регистри на трите национални органа, като въпросните данни не са достъпни за компетентните органи на Португалската държава.

Поради това Португалската държава не е изпълнила задълженията си по член 16, параграф 1 от Регламент № 1071/2009.

В съответствие с член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009 държавите членки вземат всички необходими мерки за осигуряване на взаимно свързване и достъп до националните електронни регистри в Съюза.

Като се има предвид, че дори не разполага с национален регистър, португалската администрация не е взела всички необходими мерки за взаимно свързване на националния регистър, с какъвто не разполага, с другите национални регистри.

Следва, че Португалската държава не е изпълнила задълженията си по член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009.

⁽¹⁾ ОВ L 300, стр. 51.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Melun (Франция), постъпило на 11 ноември 2015 г. — Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Дело C-584/15)

(2016/C 038/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Melun

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glencore Céréales France

Отговорник: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли въз основа на решението от 9 март 2012 г. по дело C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung срещу Pfeifer & Langen KG да се направи извод, че член 3 от Регламент № 2988/95 ⁽¹⁾, с който се определя общностният давностен режим, е приложим по отношение на мерки за събиране на лихвите, дължими на основание член 52 от Регламент (ЕО) № 800/1999 ⁽²⁾ и член 5а от Регламент (ЕО) № 770/96 ⁽³⁾?
- 2) Трябва ли да се счита, че по естеството си вземането за лихвите произтича от „продължаваща или повторно извършена“ нередност, която приключва в деня на плащането на главницата, като така се отлага за тази дата началото на давностния срок за това вземане?
- 3) В случай на отрицателен отговор на въпрос 2) трябва ли за начало на давностния срок да се приеме денят на възникване на нередността, довела до възникването на вземането за главницата, или пък за начало на този срок трябва да се смята само денят на изплащане на помощта или на освобождаване на гаранцията, от който момент започват да се изчисляват посочените лихви?

- 4) Трябва ли за целите на прилагането на определените с Регламент № 2988/95 правила за давността да се приеме, че всяко действие, което прекъсва давностния срок за главницата, прекъсва и давностния срок, който тече по отношение на лихвите, дори ако същите не са посочени в съответния акт, прекъсващ давностния срок за главницата?
- 5) Налице ли е погасяване по давност при изтичане на максималния срок, предвиден в член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент № 2988/95, ако в този срок разплащателната агенция иска връщането на недължимо изплатената помощ, без да иска едновременно с това плащане на лихвите?
- 6) Може ли по силата на дерогацията по член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 петгодишният общ давностен срок, въведен в националното право в член 2224 от Гражданския кодекс със Закон № 2008-561 от 17 юни 2008 г., да е заменил — що се отнася до давностните срокове, които все още не са изтекли към датата на влизане в сила на този закон — четиригодишния давностен срок, предвиден с посочения регламент?

-
- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 800/1999 на Комисията от 15 април 1999 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 102, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 27, стр. 187).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 770/96 на Комисията от 26 април 1996 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 3002/92 относно определяне на общи подробни правила за проверка на употребата и/или предназначението на продукти, които произхождат от интервенционните запаси (ОВ L 104, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 8, стр. 215).

Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия), постъпило на 12 ноември 2015 г. — Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge

(Дело C-585/15)

(2016/C 038/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Raffinerie Tirlemontoise SA

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта ⁽¹⁾, особено предвид решението от 27 септември 2012 г., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 и C-234/10), да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляване на средната загуба за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи следва да се раздели на сумата на изнесените количества, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за тези количества?
- 2) Трябва ли член 33, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта, особено предвид решението от 27 септември 2012 г., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 и C-234/10), да се тълкува в смисъл, че пренасанията, които трябва да се вземат предвид (като дебит или кредит) при определянето на общата сума на налозите върху производството, следва да се изчислят, като за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи се раздели на сумата на реално изнесените количества, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за тези количества?

3) При утвърдителен отговор на първия въпрос, валидни ли са Регламенти № 2267/2000 ⁽²⁾ и № 1993/2001 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 252, стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2267/2000 на Комисията от 12 октомври 2000 година за определяне на размера на налога върху производството и коефициента на допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 1999/2000 година (ОВ L 259, стр. 29).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1993/2001 на Комисията от 11 октомври 2001 година за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарната 2000/2001 година (ОВ L 271, стр. 15).

**Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia n 1de Jerez de la Frontera (Испания),
постъпило на 16 ноември 2015 г. — Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López**

(Дело C-598/15)

(2016/C 038/45)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Страни в главното производство

Ищец: Banco Santander, S.A.

Ответник: Cristobalina Sánchez López

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с разпоредбите и целите на директивата национална правна уредба ⁽¹⁾, предвиждаща производство като това по член 250.1.7^o от Ley de Enjuiciamiento Civil, в рамките на което националният съд е длъжен да постанови решение за въвод в жилището, предмет на изпълнение, на лицето, на което то е било възложено в извънсъдебно изпълнително производство, в което съгласно действащия режим по член 129 от Ley Hipotecaria в редакцията му в Ley 1/2000 от 8 януари и членове 234 — 236 0 от Reglamento Hipotecario, в редакцията му в Real Decreto 290/1992, не е предвиден нито служебен съдебен контрол на неравноправните клаузи, нито възможност на длъжника да възрази ефикасно на това основание, в рамките на извънсъдебното изпълнение или в рамките на отделно съдебно производство?
- 2) Съвместима ли е с разпоредбите и целите на директивата правна уредба като петата преходна разпоредба на закон 1/2013 [.] която предвижда, че нотариусът може да спре всящо към момента на влизането в сила на закон 1/2013 извънсъдебно производство за принудително изпълнение върху ипотекиран имот само ако потребителят докаже, че е предявил иск за установяване на неравноправния характер на клауза на договора за ипотечен кредит, който е основание за извънсъдебната продажба или който определя изискуемата сума при изпълнението, и при условие, че този отделен иск е бил предявен от потребителя в едномесечен срок от публикуването на закон 1/2013, без потребителят да е бил уведомен лично за този срок и преди нотариусът да е присъдил имота?
- 3) Следва ли предвиденото в директивата, целта, която същата преследва и задължението, което налага на националните съдилища да разглеждат служебно неравноправността на клаузите в потребителските договори, без потребителят да е поискал това, да се тълкуват в смисъл, че допускат в производство, като предвиденото в член 250.1.7^o от Ley de Enjuiciamiento Civil, или в производството за „извънсъдебна продажба“ по член 129 от Ley Hipotecaria, националният съд следва да остави без приложение националното право, когато същото не предвижда такъв служебен съдебен контрол, с оглед на ясните разпоредби на директивата и на практиката на Съда на ЕС относно задължението на националните съдилища да упражняват служебен контрол за наличието на неравноправни клаузи в спорове относно потребителски договори?

- 4) Съвместима ли е с разпоредбите и целите на директивата национална правна уредба като член 129 от Ley Hipotecaria в редакцията му в закон 1/2013[,] която предвижда като единствен ефикасен способ за защита на прогласените в директивата права на потребителите, и по отношение на извънсъдебните производства за принудително изпълнение върху ипотекиран имот с потребители, само правомощието на нотариусите да предупреждават за съществуването на неравноправни клаузи; или която дава на длъжникът — потребител, срещу който е насочено извънсъдебното изпълнение, възможността да предави иск в отделно съдебно производство преди нотариусът да е възложил недвижимия имот?
- 5) Съвместима ли е с разпоредбите и целите на директивата национална правна уредба, като член 129 от Ley hipotecaria в редакцията му в закон 1/2013 и членове 234 — 236 от Reglamento Hipotecario в редакцията му в Кралски указ 290/1992, предвиждаща производство за извънсъдебно изпълнение на ипотечни кредити, сключени между продавачи или доставчици и потребители, в което не е предвидена никаква възможност за служебен съдебен контрол на неравноправните клаузи?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Жалба, подадена на 16 ноември 2015 г. от Румъния срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 14 септември 2015 г. по дело T-784/14, Комисия/Румъния

(Дело C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane и M. Chicu)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— I. Жалбата да се обяви за допустима и да се отмени изцяло определението, постановено от Общия съд по дело T-784/14, да се разгледа отново дело T-784/14, жалбата за отмяна да се обяви за допустима и да се отмени писмо BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 от 19 септември 2014 г.;

или

жалбата да се обяви за допустима и да се отмени изцяло определението, постановено от Общия съд по дело T-784/14, същото да се върне на Общия съд за ново произнасяне, при което да се обяви жалбата за отмяна за допустима и да се отмени писмо BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 от 19 септември 2014 г.;

— II. Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Първо основание — процесуални нарушения в производството пред Общия съд на Европейския съюз, които засягат интересите на румънската държава

Румъния твърди, че определението е произнесено в нарушение на член 130, параграфи 7 и 8 от Процедурния правилник на Общия съд.

Общият съд не е разгледал, нито е мотивирал надлежно въпроса дали е необходимо да отложи произнасянето по възражението за недопустимост за решението по същество.

Въпреки че е решил да не отлага произнасянето по възражението за недопустимост за решението по същество, Общият съд е определил правното основание на паричното задължение в тежест на Румъния в областта, уредена от Решение 2007/436/ЕО, Евратом ⁽¹⁾ и от Регламент № 1150/2000 ⁽²⁾, като е приел, че румънската държава е задължена по силата на тази правна уредба да установи и да плати сумата от 14 883,79 EUR като традиционни собствени ресурси.

Като е разгледал естеството и основанието на това парично задължение, Общият съд се е произнесъл по съществуващото на делото и по този начин не се е съобразил с решението си да се произнесе само по възражението за недопустимост.

2. Второ основание — Нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд на Европейския съюз

Румъния твърди, че Общият съд е допуснал грешка при квалификацията на естеството на задълженията, наложени с писмо BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 от 19 септември 2014 г., като по този начин е допуснал грешка при прилагане на правото, засегнала съображенията на тази юрисдикция относно (i) преценката на компетентността на Комисията и (ii) естеството на спорното писмо.

При условията на евентуалност Румъния твърди, че Общият съд е нарушил правото на Съюза и не се е съобразил с практиката на Съда като е приел, че държавите членки трябва да преценят дали и налице загуба на традиционни собствени ресурси и че е налице задължение за плащане на тези ресурси.

Освен това Румъния оспорва приложимостта в настоящия случай на механизма за плащане под условия и, в този смисъл, съображенията на Общия съд в това отношение.

⁽¹⁾ Решение 2007/436/ЕО, Евратом на Съвета от 7 юни 2007 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 163, стр. 17).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2015 г. — J. N., друга страна в производството: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Дело С-601/15)

(2016/С 038/47)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. N.

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е член 8, параграф 3, буква д) от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, стр. 96) с член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 303, 2007 г., стр. 1):

- 1) при положение че гражданин на трета страна е задържан на основание член 8, параграф 3, буква д) от тази директива, а на основание член 9 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, стр. 60) има право да остане в държавата членка до вземането на решение на първа инстанция по молбата му за убежище, и

- 2) предвид Разясненията относно Хартата (ОВ С 303, 2007 г., стр. 2), съгласно които ограниченията, които могат законно да бъдат наложени по отношение на правата по член 6, не могат да надхвърлят границите, позволени от член 5 от ЕКПЧ [Европейска конвенция за правата на човека] съгласно текста на член 5, точка 1, буква f) от тази конвенция, и предвид тълкуването на тази разпоредба от Европейския съд по правата на човека, в частност в решението му от 22 септември 2015 г., Nabil и др. с/у Унгария, 62116/12, съгласно което задържането на търсецо убежище лице е в противоречие с упоменатата разпоредба от ЕКПЧ, ако лицето не е задържано за целите на извеждането му?

Жалба, подадена на 15 ноември 2015 г. от Ana Pérez Gutiérrez срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 9 септември 2015 г. по дело T-168/14, Pérez Gutierrez/Комисия

(Дело C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ana Pérez Gutiérrez (представител: J. Soler Puebla, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Да се отмени решение на Общия съд от 9 септември 2015 г. и делото да бъде разгледано с постановяване на ново решение, в което:

- Да бъде обявено, че е налице незаконна намеса в правото на чест, семеен живот и репутация поради неразрешено използване на образа на D. Patrick Johannes Jacquemyn, доколкото Европейската комисия публикува снимката му в библиотеката с образи на здравните предупреждения по отношение на тютюневи изделия в Европейския съюз.
- Да бъде осъден ответникът да плати на жалбоподателя сумата от 181 104 EUR, представляваща пропуснати ползи.
- Да бъде осъден ответникът да плати на жалбоподателя сумата от един евроцент (0,01 EUR) на пакет тютюневи изделия с образа на D. Patrick Jacquemyn, като общата сума ще бъде определена при изпълнение на съдебното решение и към настоящия момент възлиза на двадесет и седем милиона петстотин осемдесет и осем хиляди и петстотин двадесет и четири евро (27 588 524 EUR)
- Да бъде осъден ответникът да плати на жалбоподателя обезщетение за получената печалба от незаконното използване на образа на D. Patrick Jacquemyn, която възлиза на 13 790 000 EUR в Испания, постоянното местопребиваване на жалбоподателя и D. Patrick Jacquemyn.

Основания и основни доводи

Липса на идентичност между изложеното в съдебното заседание и съдържанието на решението

Жалбоподателят не е приемал изявленията на Европейската комисия, а само приема да бъдат представени извън срока документите без заличавания, като това не е изяснено в решението.

Нарушение на член 15, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Нарушение на принципа на нормата от правото на ЕС за достъп на гражданите на Съюза до документи, използвани от който и да било орган на Съюза за вземане на решение. Жалбоподателката многократно е отправяла искания за предоставяне на документацията относно правото върху спорната снимка, която така и не ѝ е била предоставена.

Липса и недостатъчни доказателства, което води до липса на разследване по делото от страна на Общия съд

Поисканите от жалбоподателката доказателства не са били предоставени, а представените от жалбоподателката доказателства възпрепятстват всякаква възможно за доказване, тъй като на практика всички данни в тях са заличени.

Нарушаване на принципа на състезателност и равни процесуални възможности

Представените от Европейската комисия документи съдържат заличавания и липсват данни, като възпрепятстват всякакъв състезателен анализ от страна на жалбоподателката, поради което тя не ги приема за валидни доказателства и не могат да бъдат квалифицирани като доказателства от Общия съд.

Изопачаване на фактите (Distort of facts)

Заличените документи и с липсващи данни навеждат Общия съд на тълкуването, че е налице начало на законосъобразност при предполагаемото реализиране на снимките, като това подобие на действителност не може да бъде оборено от жалбоподателката поради липсва на каквито и да било доказателства в документите. Заличаването на данни в документите е извършено при неправилно прилагане на принципите за защита на данните, изведени от Директивата от 1995 г. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване от Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Испания), постъпило на 18 ноември 2015 г. — María Assumpció Martínez Roges/José Antonio García Sánchez

(Дело C-609/15)

(2016/C 038/49)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Letrado de la Administración de Justicia, Titular de la Secretaría del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Страни в главното производство

Ищец: María Assumpció Martínez Roges

Ответник: José Antonio García Sánchez

Преюдициални въпроси

1) Противоречат ли членове 34 и 35 от Закон 1/2000, които не допускат служебен контрол за евентуални неравноправни клаузи или нелоялни търговски практики в договори, сключени между адвокати и физически лица, които действат извън рамките на своята търговска или професионална дейност, на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива [93/13/ЕИО] ⁽¹⁾ и член 6, параграф 1, буква г), член 11 и член 12 от Директива 2005/29/ЕО ⁽²⁾?

- 2) Противоречат ли членове 34 и 35 от Закон 1/2000, които не допускат събирането на доказателства в административното производство „jura de cuentas“, на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива [93/13/ЕИО], както и на точка 1, буква р) от приложението към същата директива?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 23 ноември 2015 г. — Hummel Holding A/S/Nike Inc. и Nike Retail B.V.

(Дело C-617/15)

(2016/C 038/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Hummel Holding A/S

Ответник: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Преюдициален въпрос

При какви обстоятелства юридическо самостоятелно и установено в държава — членка на Съюза, непряко дъщерно дружество на предприятие, което няма седалище в Съюза, следва да се счита за „предприятие“ по смисъла на член 97, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 23 ноември 2015 г. — Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Дело C-618/15)

(2016/C 038/51)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Concurrence Sàrl

Ответници: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при твърдяно нарушение на забраните за препродажба извън дадена мрежа за селективна дистрибуция и от електронен пазар, извършено посредством оферти за продажба, публикувани на няколко интернет сайтове, управлявани в различни държави членки, одобреният дистрибутор, който се счита за увреден, може да подаде иск за спирането на причиненото неправомерно поведение до юрисдикцията, на територията на която публикуваните онлайн оферти са достъпни или са били достъпни, или трябва да е налице друга привръзка?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 24 ноември 2015 г. — The Trustees of the BT Pension Scheme/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-628/15)

(2016/C 038/52)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Trustees of the BT Pension Scheme

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Като се има предвид, че в отговора си на четвъртия въпрос в решението по дело Test Claimants in the FII Group Litigation/ Commissioners of Inland Revenue от 12 декември 2006 г. (C-446/04 [2006] Сборник, стр. I-11753) Съдът е приел, че членове 43 и 56 от Договора за ЕО — понастоящем членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз — не допускат правна уредба на държава членка, която разрешава на дружества — местни лица, разпределящи на своите акционери дивиденди, произтичащи от получени от тях дивиденди с чуждестранен произход, да изберат режим на облагане, който им позволява да получат обратно авансово платения корпоративен данък, но първо, задължава тези дружества да платят този авансов корпоративен данък и да поискат възстановяване впоследствие и второ, не предвижда данъчен кредит за техните акционери, макар тези акционери да биха имали такъв в случай на разпределение, извършено от дружество — местно лице, въз основа на дивиденди с национален произход: предоставя ли правото на Съюза права на тези акционери на основание член 63 ДФЕС или на друго основание, когато те получават дивиденди, които дружеството е избрало да бъдат изплащани по този режим, по-специално когато акционерът е местно лице в същата държава членка като разпределящото дивидентите дружество?
- 2) Ако посоченият в първия въпрос акционер няма права по член 63 ДФЕС, може ли същият да изтъкне нарушение на правата, които членове 49 или 63 ДФЕС предоставят на разпределящото дивидентите дружество?
- 3) Ако на първия или втория въпрос се отговори, че правото на Съюза предоставя права на акционера или той може да се позовава на него, налага ли правото на Съюза някакви изисквания относно вътрешноправните средства за защита, с които акционерът трябва да разполага?
- 4) Имат ли значение за отговорите на Съда на горните въпроси обстоятелствата, че:
  - а) акционерът не дължи данък върху доходите в държавата членка за получените дивиденди, вследствие на което при разпределение, извършено от местно дружество извън рамките на горепосочения режим, данъчният кредит, на който акционерът има право съгласно вътрешното законодателство, може да доведе до изплащането на този кредит на акционера от държавата членка;

- б) националният съд е решил, че нарушаването на правото на Съюза от разглежданата вътрешна правна уредба не е достатъчно сериозно, за да възникне задължение на държавата членка за поправка на вредите по отношение на разпределящото дивиденди дружество, в съответствие с принципите, изведени в решение по съединени дела *Brasserie du Pêcheur SA/Federal Republic of Germany (C-46/93 и C-48/93)* и *The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited* и др. ([1996 г.] *Recueil*, стр. I-1029); или че
- в) само в някои случаи дружеството, разпределящо дивидентите в рамките на горепосочения режим, може да е увеличило сумата на разпределенията на всички акционери, така че да им изплати сума, равна на тази, която данъчно освободен акционер би получил при плащането на дивиденди извън рамките на този режим?

Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. от Novartis Europharm Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 септември 2015 г. по дело T-472/12, Novartis Europharm Ltd/ Европейска комисия

(Дело C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis Europharm Ltd (представител: C. Schoonderbeek, avocate)

Други страни в производството: Европейска комисия, Teva Pharma BV

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, по която е образувано дело T-472/12,
- ако е необходимо, делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане, и
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата за отмяна, по която е образувано дело T-472/12, Novartis моли Общия съд да отмени Решение за изпълнение С (2012) 5894 окончателен на Комисията от 16 август 2012 година за издаване на разрешение за пускане на пазара съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽¹⁾ на „Zoledronic acid Teva Pharma — золедронова киселина (zoledronic acid)“, лекарствен продукт за хуманна употреба, тъй като това решение е издадено в нарушение на изключителните права на Novartis върху данните за неговия лекарствен продукт „Aclasta“ съгласно член 13, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2309/93 ⁽²⁾ във връзка с член 14, параграф 11 и член 89 от Регламент (ЕО) № 726/2004 и член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО ⁽³⁾. С обжалваното съдебно решение жалбата за отмяна е отхвърлена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като се е основал на неправилно тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО, който закрепва понятието за общо разрешение за търговия, и тъй като не е мотивирал надлежно обжалваното съдебно решение.

В това отношение жалбоподателят поддържа, първо, че обжалваното съдебно решение се основава на неправилно разбиране на текста и целта на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО и на правната уредба на разрешенията за нови терапевтични показания, както и на неправилното допускане, че възприетото от жалбоподателя тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО би улеснило превратното използване и заобикалянето на целта на защитата на данните и безкрайното удължаване на срока на защита на данните за референтни лекарствени продукти.

Второ, жалбоподателят твърди, че изводът на Общия съд, според който член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО се прилага по отношение на „Aclasta“, тъй като този лекарствен продукт е можел да бъде разрешен като промяна или разширение на обхвата на лекарствения продукт „Zometax“, е в противоречие с принципа на правна сигурност и би лишил фармацевтичните предприятия от стимула да инвестират в изследвания и разработване на нови терапевтични средства, поради което не е в интерес на общественото здраве.

Именно въз основа на това неправилно тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83 Общият съд не установил, че приетото от Комисията решение за изпълнение води до нарушение на правото на Novartis на защита на данните за „Aclasta“ съгласно член 13, параграф 4 от Регламент № 2309/93 във връзка с член 14, параграф 11 и член 89 от Регламент № 726/2004 и че съответно това решение за изпълнение трябва да бъде отменено.

- (¹) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).
- (²) Регламент (ЕО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година относно установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и относно създаване на Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти (ОВ L 214, стр. 1).
- (³) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. от Novartis Europharm Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 септември 2015 г. по дело T-67/13, Novartis Europharm Ltd/ Европейска комисия

(Дело C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis Europharm Ltd (представител: C. Schoonderbeek, avocate)

Други страни в производството: Европейска комисия, Hospira UK Ltd

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, по която е образувано дело T-67/13,
- ако е необходимо, делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане, и
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата за отмяна, по която е образувано дело T-67/13, Novartis моли Общия съд да отмени Решение за изпълнение С (2012) 8605 окончателен на Комисията от 19 ноември 2012 година за издаване на разрешение за пускане на пазара съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 (¹) на „Zoledronic acid Hospira — золедроновна киселина“, лекарствен продукт за хуманна употреба, тъй като това решение е издадено в нарушение на изключителните права на Novartis върху данните за неговия лекарствен продукт „Aclasta“ съгласно член 13, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2309/93 (²) във връзка с член 14, параграф 11 и член 89 от Регламент (ЕО) № 726/2004 и член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО (³). С обжалваното съдебно решение жалбата за отмяна е отхвърлена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като се е основал на неправилно тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО, който закрепва понятието за общо разрешение за търговия, и тъй като не е мотивирал надлежно обжалваното съдебно решение.

В това отношение жалбоподателят поддържа, първо, че обжалваното съдебно решение се основава на неправилно разбиране на текста и целта на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО и на правната уредба на разрешенията за нови терапевтични показания, както и на неправилното допускане, че възприетото от жалбоподателя тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО би улеснило превратното използване и заобикалянето на целта на защитата на данните и безкрайното удължаване на срока на защита на данните за референтни лекарствени продукти.

Второ, жалбоподателят твърди, че изводът на Общия съд, според който член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО се прилага по отношение на „Aclasta“, тъй като този лекарствен продукт е можел да бъде разрешен като промяна или разширение на обхвата на лекарствения продукт „Zometax“, е в противоречие с принципа на правна сигурност и би лишил фармацевтичните предприятия от стимула да инвестират в изследвания и разработване на нови терапевтични средства, поради което не е в интерес на общественото здраве.

Именно въз основа на това неправилно тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83 Общият съд не установил, че приетото от Комисията решение за изпълнение води до нарушение на правото на Novartis на защита на данните за „Aclasta“ съгласно член 13, параграф 4 от Регламент № 2309/93 във връзка с член 14, параграф 11 и член 89 от Регламент № 726/2004 и че съответно това решение за изпълнение трябва да бъде отменено.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година относно установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и относно създаване на Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти (ОВ L 214, стр. 1).
- ⁽³⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Жалба, подадена на 2 декември 2015 г. — Словашка република/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-643/15)

(2016/C 038/55)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: Министерство на правосъдието на Словашката република)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Словашката република моли Съда:

— да отмени Решение (ЕС) 2015/1601⁽¹⁾ на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция и

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Словашката република изтъква шест основания:

1. Първо основание за обжалване, изведено от нарушение на член 68 ДФЕС, както и на член 13, параграф 2 ДЕС, и на принципа на институционалното равновесие

Като е приел обжалваното решение извън рамките на предходните насоки на Европейския съвет, и следователно в противоречие с мандата си, Съветът е нарушил член 68 ДФЕС, както и член 13, параграф 2 ДЕС и принципа на институционалното равновесие.

2. Второ основание за обжалване, изведено от нарушение на член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС, член 13, параграф 2 ДЕС, член 78, параграф 3 ДФЕС, членове 3 и 4 от Протокол № 1 и членове 6 и 7 от Протокол № 2, както и на принципите на правна сигурност, на представителна демокрация и на институционално равновесие

Акт от вида на обжалваното решение не може да бъде приет на основание член 78, параграф 3 ДФЕС. С оглед на неговото съдържание обжалваното решение всъщност е от законодателно естество и следователно е трябвало да бъде прието съобразно законодателната процедура, която обаче не е предвидена в член 78, параграф 3 ДФЕС. Като е приел обжалваното решение на основание член 78, параграф 3 ДФЕС, Съветът не само е нарушил тази разпоредба, но също така е навлязъл в правомощията на националните парламенти и на Европейския парламент.

3. Трето основание за обжалване, изведено от нарушение на приложимите процесуални разпоредби, които уреждат законодателната процедура, като член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС и член 13, параграф 2 ДЕС, и на принципите на представителната демокрация, на институционалното равновесие и на доброто управление

В случай че Съдът, обратно на изтъкнатото от Словашката република в рамките на второто основание, направи извода, че обжалваното решение е прието съобразно законодателната процедура (което не е така в настоящия случай), Словашката република се позовава, при условията на евентуалност, на нарушение на приложимите процесуални разпоредби, установени в член 16, параграф 8 ДЕС, член 15, параграф 2 ДФЕС, член 78, параграф 3 ДФЕС, членове 3 и 4 от Протокол № 1, член 6 и член 7, параграфи 1 и 2 от Протокол № 2, както и на нарушение на член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС и на член 13, параграф 2 ДЕС, както и на принципите на представителната демокрация, на институционалното равновесие и на доброто управление. По-конкретно, не е спазено изискването за обсъждане и гласуване в публично заседание на Съвета, ограничено е участието на националните парламенти в процеса на приемане на обжалваното решение и е нарушено изискването за консултация с Европейския парламент.

4. Четвърто основание за обжалване, изведено от нарушение на приложимите процесуални разпоредби, предвидени в член 78, параграф 3 ДФЕС и член 293 ДФЕС, както и в член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС и в член 13, параграф 2 ДЕС, и на принципите на представителната демокрация, на институционалното равновесие и на доброто управление

Преди да приеме обжалваното решение, Съветът е внесъл множество изменения и допълнения в предложението на Комисията. С това той е нарушил приложимите процесуални разпоредби, предвидени в член 78, параграф 3 ДФЕС и член 293 ДФЕС, както и в член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС и член 13, параграф 2 ДЕС, и принципите на представителната демокрация, на институционалното равновесие и на доброто управление. Всъщност не е извършена дължимата консултация с Европейския парламент и Съветът не е взел с еднородни решенията по измененията и допълненията в предложението на Комисията.

5. Пето основание за обжалване, изведено от нарушение на член 78, параграф 3 ДФЕС, доколкото не са налице предпоставките за неговата приложимост

При условията на евентуалност спрямо второто основание за обжалване Словашката република изтъква нарушение на член 78, параграф 3 ДФЕС поради това, че не са налице предпоставките за неговата приложимост, отнасящи се до временния характер на мерките, както и до наличието на състояние на неотложност, характеризираща се с внезапен приток на граждани на трети страни.

6. Шесто основание за обжалване, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност

Обжалваното решение е в явно противоречие с принципа на пропорционалност, доколкото същото нито е адекватно, нито е необходимо за постигането на преследваната цел.

⁽¹⁾ ОВ L 248, стр. 80.

Жалба, подадена на 3 септември 2015 г. — Унгария/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-647/15)

(2016/C 038/56)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представител: Z. Fehér)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

В жалбата си Унгария моли Съда:

- да отмени Решение (ЕС) 2015/1601 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (наричано по-нататък „обжалваното решение“),
- при условията на евентуалност, в случай че отхвърли първото искане, да отмени обжалваното решение по отношение на Унгария,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Унгарското правителство счита, че член 78, параграф 3 ДФЕС не предоставя на Съвета подходящото правно основание за приемането на обжалваното решение. Член 78, параграф 3 ДФЕС не дава възможност на Съвета да приеме законодателен акт, нито следователно да приеме мерките, установени в обжалваното решение, по-конкретно тези, които предполагат изключение с обвързващ характер по отношение на законодателен акт, в настоящия случай Регламент (ЕС) № 604/2013 ⁽²⁾. От гледна точка на съдържанието му, обжалваното решение представлява законодателен акт — като се има предвид факта, че установява изключение по отношение на Регламент № 604/2013 — поради което неговото приемане не може да се основава на член 78, параграф 3 ДФЕС, който предоставя на Съвета единствено възможност да приема актове посредством процедура, която не е законодателна, т.е. актове, които не са законодателни. В настоящия случай, ако въпреки твърдяното се стигне до заключение, че член 78, параграф 3 ДФЕС може да съставлява основанията за приемане правен акт, който предполага изключение по отношение на законодателен акт, унгарското правителство счита, че посоченото изключение не може да бъде от такова естество, че да засегне същността на законодателния акт и да лиши от съдържание неговите основни разпоредби, както е в случая с обжалваното решение.
2. Мярка, въведена за период от 24 месеца — а в определени случаи и от 36 месеца — не е съвместима с понятието за „временни мерки“ по член 78, параграф 3 ДФЕС — при положение че освен това нейните последици надхвърлят и посочения период. Обжалваното решение превишава признатата на Съвета в член 78, параграф 3 ДФЕС възможност, като се има предвид, че за целта на определянето на нейния период на действие не е взет предвид периодът от време, необходим за приемането на законодателен акт на основание член 78, параграф 2 ДФЕС.
3. Като е приел обжалваното решение, Съветът е нарушил член 293, параграф 1 ДФЕС, защото се е отклонил от предложението на Комисията, без да постигне единодушие.

4. Обжалваното решение установява изключение по отношение на законодателен акт и съставлява от гледна точка на съдържанието си законодателен акт, поради което за целта на приемането му — дори да се предположи, че то е било възможно на основание член 78, параграф 3 ДФЕС — е трябвало да се спази правото на националните парламенти да изразяват становище по законодателните актове, признато в Протоколи № 1 и 2, приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.
5. След извършената консултация с Европейския парламент Съветът е изменил съществено текста на проекта и въпреки това не го е внесъл за нова консултация с Европейския парламент.
6. Към момента на приемането от Съвета не са били достъпни езиковите версии на проекта на решение на официалните езици на Съюза.
7. Обжалваното решение е незаконосъобразно и поради това, че неговото приемане противоречи на член 68 ДФЕС и на заключенията, направени от Европейския съвет на заседанието му на 25 и 26 юни 2015 г.
8. Обжалваното решение нарушава принципите на правна сигурност и нормативна яснота, тъй като не обяснява в редица аспекти как трябва да се прилагат неговите разпоредби, нито в какво отношение са същите с разпоредбите на Регламент № 604/2013. Сред тези неуточнени аспекти се откроява въпросът относно прилагането на процесуалните и гаранционните норми по отношение на приемането на решението за преместване, както и фактът, че обжалваното решение не установява ясно критериите за подбор за целите на преместването, нито урежда адекватно статута на молителите в държавата членка на преместване. Обжалваното решение противоречи на Женевската конвенция за статута на бежанците⁽³⁾, тъй като лишава молителите от правото им да останат на територията на държавата членка, в която са подали молбата и позволява преместването им в друга държава членка, без да е непременно доказуемо наличието на материална връзка между молителя и държавата членка на преместване.
9. Обжалваното решение нарушава принципите на необходимост и на пропорционалност. От една страна, като се има предвид, че при първоначалното предложение на Комисията Унгария е останала изключена от групата на държавите членки получатели, обжалваното решение не обосновава защо предвижда преместването на 120 000 лица, търсеши международна закрила. Като се има предвид, че в обжалваното решение не е предвидено никакво преместване от Унгария, изчисляването на първоначално предложения брой от 120 000 молители се превръща в дискреционно, лишено от връзка с положението, което фигурира в предложението на Комисията и на което в действителност твърди, че отговаря. Неприемливо е, особено когато става въпрос за временна мярка, приета в съответствие с член 78, параграф 3 ДФЕС, по отношение на почти половината от молителите, включени в нейното приложно поле, решението за окончателно преместване да се поставя в зависимост от бъдещи обстоятелства.
10. При условията на евентуалност унгарското правителство твърди, че обжалваното решение нарушава принципа на пропорционалност по отношение на Унгария, като се има предвид, че макар да става въпрос за ноторен факт, че тя е държава членка, на чиято територия са влезли незаконно голям брой мигранти и че са подадени голямо количество молби за международна закрила, ѝ се налагат задължителни квоти в положение на държава членка на приемане. Обжалваното решение не спазва по отношение на Унгария разпоредбата на член 78, параграф 3 ДФЕС, тъй като не е съвместимо с изискването, установено в посочената разпоредба, мерките да могат да се приемат в полза на държави членки, засегнати от внезапен приток на граждани на трети страни — мярка, която спрямо една от тези държави членки въвежда само задължения.

⁽¹⁾ ОВ L 248, стр. 80.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, стр. 31).

⁽³⁾ Женевска конвенция от 28 юли 1951 г. за статута на бежанците, допълнена с Протокола от Ню Йорк от 31 януари 1967 г.

Иск, предявен на 3 декември 2015 г. — Република Австрия/Федерална република Германия

(Дело C-648/15)

(2016/C 038/57)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Република Австрия (представител: С. Pesendorfer)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Иск на основание на член 25, параграф 5 от Спогодбата между Република Австрия и Федерална република Германия за избягване на двойното данъчно облагане и на отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото, öBGBI III 182/2002, dVBGBI II 2002, 735 и dVBStBl I 2002, 584 (наричана по-нататък „германско-австрийската СИДЦО“) във връзка с член 273 ДФЕС поради различия в становищата на Република Австрия и на Федерална република Германия относно тълкуването и прилагането на член 11 от германско-австрийската СИДЦО.

Ищецът моли Съда да постанови, че:

1. процесните доходи от сертификати за дивиденди (Genußscheine) не следва да се квалифицират като „вземания за дълг, носещи право на участие в печалбите“ („Forderungen mit Gewinnbeteiligung“) по смисъла на член 11, параграф 2 от германско-австрийската СИДЦО. Ето защо съгласно член 11, параграф 1 от германско-австрийската СИДЦО Австрия — в качеството ѝ на държавата на седалището на Bank Austria — имала изключителното право да облага доходите от сертификати за дивиденди;
2. Федерална република Германия е длъжна да не облага процесните доходи от сертификати за дивиденди на Bank Austria и да възстанови вече събраните за тях данъци.
3. Федерална република Германия понася съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Австрия възразява срещу квалифицирането от страна на Федерална република Германия на процесните доходи като лихви, „носещи право на участие в печалбите“ по смисъла на член 11, параграф 2 от германско-австрийската СИДЦО. Според последната държава самите тези доходи поначало се изчислявали по фиксиран процент. За да се изплащат обаче, било необходимо да е налице достатъчна балансова печалба.

За разлика от това Република Австрия смята, че процесните сертификати за дивиденди дават основание само за олихвяването с фиксиран процент от номиналната стойност. Това тълкуване следвало от самото значение в общопотребимия език; то се потвърждавало от сравнението с примерно посочените в член 11, параграф 2 от германско-австрийската СИДЦО форми на финансиране.

Следователно в процесния случай имало просто дадена от кредитора отсрочка, тъй като по-специално през периода си до падежа сертификатът за дивидент по принцип давал правото на последващо плащане в бъдеще. Ето защо в крайна сметка сертификатите за дивиденди се приравнявали на олихвяващи се с фиксиран процент ценни книжа, при които била налице известна вероятност от загуба.

Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2015 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Colena AG/Deiters GmbH

(Дело C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Определение на председателя на Съда от 23 октомври 2015 г. (преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus — Финландия) — TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi

(Дело C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Език на производството: фински

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 декември 2015 г. — Гърция и Ellinikos Chrysos/Комисия

(Дела T-233/11 и T-262/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Минен сектор — Предоставена от гръцките власти субсидия в полза на лично предприятие Ellinikos Chrysos — Договор за прехвърляне на лина на цена, която е по-ниска от пазарната стойност, и освобождаване на сделката от данъчно облагане — Решение, с което мерките за помощ се обявяват за неправотерни и се разпорежда съответните суми да бъдат възстановени — Понятие за предилство — Критерий за частния инвеститор)

(2016/С 038/60)

Езици на производството: гръцки и английски

Страни

Жалбоподатели: Република Гърция (представители: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos и A. Iosifidou) (дело T-233/11) и Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Кифисия, Гърция) (представители: първоначално K. Adamantopoulos, E. Petrissi, E. Trova и P. Skouris, впоследствие K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris и E. Roussou, адвокати) (дело T-262/11)

Ответник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier и D. Triantafyllou)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2011/452/ЕС на Комисията от 23 февруари 2011 година относно държавна помощ С 48/08 (ex NN 61/08), предоставена от Гърция на Ellinikos Chrysos AE (ОВ L 193, стр. 27)

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-233/11 и T-262/11 за целите на съдебното решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) По дело T-233/11 Република Гърция понася направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) По дело T-262/11 Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou понася направените от него съдебни разноски и съдебните разноски на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ С 204, 9.7.2011 г.

Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Белгия/Комисия

(Дело T-563/13) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Белгия — Плодове и зеленчуци — Задължение за мотивиране — Условия за признаване на организация на производители — Външно възлагане на основни дейности от страна на организация на производители — Изключвана сума — Пропорционалност)

(2016/С 038/61)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Белгия (представители: J.-C. Halleux и M. Jacobs, подпомагани от F. Tuuyschaever и M. Varga, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: Н. Kranenborg и Р. Rossi)

Предмет

Искане за отмяна на Решение за изпълнение 2013/433/ЕС на Комисията от 13 август 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 219, стр. 49), в частта, която се отнася до разходите, направени от Кралство Белгия, и при условията на евентуалност — искане за намаляване на сумата, която е изключена от финансиране

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 14.12.2013 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2015 г. — LTJ Diffusion/СХВП — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Дело T-83/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка „ARTHUR & ASTON“ — По-ранна национална фигуративна марка „Arthur“ — Липса на реално използване на марката — Член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, която се различава по елементи, променящи отличителния характер)

(2016/С 038/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: LTJ Diffusion (Коломб, Франция) (представители: първоначално S. Ledetman, впоследствие F. Fajgenbaum, avocats)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Arthur et Aston SAS (Жибервил, Франция) (представител: N. Voespflug, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 2 декември 2013 г. (преписка R 1963/2012-1), постановено в производство по възражение между LTJ Diffusion и Arthur et Aston SAS

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда LTJ Diffusion да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 14.4.2014 г.

Решение на Общия съд от 11 декември 2015 г. — Финландия/Комисия

(Дело T-124/14) ⁽¹⁾

(ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Развитие на селските райони — Еднократна финансова корекция — Допустимост на разходите, осъществени за закупуването на употребявани машини и оборудване — Дерогации за микро-, малки и средни предприятия — Член 55, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1974/2006)

(2016/С 038/63)

Език на производството: фински

Страни

Жалбоподател: Република Финландия (представители: J. Heliskoski и S. Hartikainen)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi и T. Sevón)

Предмет

Искане за отмяна на Решение за изпълнение 2013/763/ЕС на Комисията от 12 декември 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 338, стр. 81) в частта, в която се изключват от финансиране от страна на Съюза в рамките на ЕЗФРСР някои разходи на Република Финландия в размер на 927 827,58 EUR поради несъответствието им с нормите на Съюза.

Диспозитив

1) Отменя Решение за изпълнение 2013/763/ЕС на Комисията от 12 декември 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта, в която се изключват от финансиране от страна на Съюза в рамките на ЕЗФРСР някои разходи на Република Финландия в размер на 927 827,58 EUR поради несъответствието им с нормите на Съюза.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2015 г. — Comercializadora Eloro/CXВП — Zumex Group (zumex)

(Дело T-354/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „ZUMEX“ — По-ранна национална словна марка „JUMEX“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 038/64)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Comercializadora Eloro, SA (Еcatepec, Мексико) (представител: J. de Castro Hermida, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Zumex Group, SA (Moncada, Испания) (представител: M. C. March Cabrelles, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 13 февруари 2014 г. (преписка R 391/2012-1) относно производство по възражение между Comercializadora Eloro, SA и Zumex Group, SA.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Comercializadora Eloro, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 253, 4.8.2014 г.

Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Fútbol Club Barcelona/СХВП (Изображение на емблема)

(Дело T-615/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща очертанията на емблема — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на придобит при използването отличителен характер — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009)

(2016/С 038/65)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fútbol Club Barcelona (Барселона, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 май 2014 г. (преписка R 2500/2013-1) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ очертанията на емблема, като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fútbol Club Barcelona да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 372, 20.10.2014 г.

Решение на Общия съд от 10 декември 2015 г. — Sony Computer Entertainment Europe/СХВП — Marpefa (Vieta)

(Дело T-690/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Общността „Vieta“ — Реално използване на марката — Вид използване — Член 15, параграф 1 и член 51, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма на използване, която се различава по елементи, непроменящи отличителния характер — Доказателство за използването за регистрираните стоки)

(2016/С 038/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Лондон, Обединеното кралство) (представител: S. Malynicz, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Marpefa, SL (Барселона, Испания) (представител: I. Barroso Sánchez-Lafuente, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 2 юли 2014 г. (преписка R 2100/2013-2), постановено в производство по отмяна със страни Sony Computer Entertainment Europe Ltd и Marpefa, SL

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 2 юли 2014 г. (преписка R 2100/2013-2) в частта, с която се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по отмяна да отхвърли искането за отмяна на фигуративната марка на Общността „Vieta“ за „апарати за възпроизвеждане на звукове и образи“.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 431, 1.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 11 декември 2015 г. — Hikari Miso/СХВП — Nishimoto Trading („Hikari“)

(Дело T-751/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Hikari“ — По-ранна национална словна марка „HIKARI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 038/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hikari Miso Co. Ltd (Шимосува-мачи, Япония) (представител: D. McFarland, barrister)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Nishimoto Trading Co. Ltd (Санта Фе Спрингс, Калифорния, САЩ) (представител: G. Pritchard, barrister)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 8 септември 2014 г. (преписка R 2394/2013-4) относно производство по възражение между Nishimoto Trading Co. Ltd и Hikari Miso Co. Ltd.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Hikari Miso Co. Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Определение на Общия съд от 1 декември 2015 г. — REWE-Zentral/СХВП — Planet GDZ (PRO PLANET)

(Дело T-373/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 038/68)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: REWE-Zentral AG (Кьолн, Германия) (представители: първоначално М. Kinkeldey и А. Bognár, впоследствие М. Kinkeldey и С. Schmitt, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Planet GDZ AG (Тагелсванген, Швейцария) (представители: първоначално М. Nentwig и G. M. Becker, впоследствие М. Nentwig, avocats)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на СХВП от 14 юни 2012 г. (преписка R 1350/2011-1) относно производство по възражение между Planet GDZ AG и REWE-Zentral AG.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда REWE—Zentral AG и Planet GDZ AG да понесат собствените си съдебни разходи, като всяко от тях заплати и половината от съдебните разходи, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 319, 20.10.2012 г.

**Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — Gmina Miasto Gdynia и
Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Комисия**

(Дело T-215/14) ⁽¹⁾

*(Жалба за отмяна — Заявяна на обжалвания акт в хода на производството — Съответна
промяна на исканията — Успоредно обжалване на новото решение — Липса на основание за
произнасяне)*

(2016/С 038/69)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподатели: Gmina Miasto Gdynia (Гдиня, Полша) (представители: Т. Koncewicz и К. Gruszecka-Spruchała, адвокати) и Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Гдиня) (представители: първоначално Т. Koncewicz и К. Gruszecka-Spruchała, впоследствие Р. Rosiak, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Grespan, S. Noë и А. Stobiecka-Kuik)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Предмет

Първоначално, искане за отмяна на Решение 2014/883/ЕС на Комисията от 11 февруари 2014 година относно мярката SA.35388 (13/С) (ex 13/NN и ex 12/N) — Полша — Изграждане на летище Гдиня-Косаково (ОВ L 357, стр. 51), а впоследствие искане за отмяна на Решение (ЕС) 2015/1586 на Комисията от 26 февруари 2015 година относно мярка SA.35388 (13/С) (ex 13/NN и ex 12/N) — Полша — Изграждане на летище (ОВ L 250, стр. 165), което заменя Решение 2014/883.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуването на жалбата.
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на Gmina Miasto Gdynia и Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. във връзка с главното производство.
- 3) Gmina Miasto Gdynia и Port Lotniczy Gdynia Kosakowo понасят направените от тях съдебни разноски и съдебните разноски на Комисията във връзка с обезпечителното производство.
- 4) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — Gmina Kosakowo/Комисия

(Дело T-217/14) ⁽¹⁾

*(Жалба за отмяна — Заявяна на обжалвания акт в хода на производството — Липса на основание
за произнасяне)*

(2016/С 038/70)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Gmina Kosakowo (Косаково, Полша) (представител: М. Leśny, адвокат)

Отвѣтник: Европейска комисия (представители: D. Grespan, S. Noë и A. Stobiecka-Kuik)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2014/883/ЕС на Комисията от 11 февруари 2014 година относно мярката SA.35388 (13/С) (ex 13/NN и ex 12/N) — Полша — Изграждане на летище Гдиня-Косаково (ОВ L 357, стр. 51)

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществото на жалбата.
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на Gmina Kosakowo във връзка с главното производство.
- 3) Gmina Kosakowo понася направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на Комисията във връзка с обезпечителното производство.
- 4) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 30.6.2014 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — GreenPack/СХВП (greenpack)

(Дело T-513/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Отказ да се регистрира марката — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2016/С 038/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GreenPack GmbH (Берлин, Германия) (представители: първоначално P. Ruess и A. Doerner-Thiele, впоследствие С. Glasemann, адвокати)

Отвѣтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално G. Schneider, впоследствие G. Schneider и D. Botis)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 29 април 2014 г. (преписка R 2324/2013-1), постановено по заявка за регистрация на словния знак „greenpack“ като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне на жалбата.
- 2) Осъжда GreenPack GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — EREF/Комисия(Дело T-694/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г. — Сдружение — Липса на пряко засягане на членовете — Недопустимост)

(2016/C 038/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Renewable Energies Federation (EREF) (Брюксел, Белгия) (представител: U. Prall, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, K. Herrmann и R. Sauer)

Предмет

Искане за отмяна на съобщението на Комисията от 28 юни 2014 г., озаглавено „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.“ (ОВ С 200, стр. 1), в частта, която се отнася до критериите за съвместимост с вътрешния пазар на помощите за енергия от възобновяеми източници

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда European Renewable Energies Federation (EREF) да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 409, 17.11.2014 г.

Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Actega Terra/СХВП — Heidelberg Druckmaschinen (FoodSafe)(Дело T-766/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „FoodSafe“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)

(2016/C 038/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Actega Terra GmbH (Лерте, Германия) (представител: C. Onken, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Schiffko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Heidelberg Druckmaschinen AG (Хайделберг, Германия) (представител: I. Lins, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 8 септември 2014 г. (преписка R 2440/2013-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Heidelberg Druckmaschinen AG и Actega Terra GmbH

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Actega Terra GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Определение на Общия съд от 27 ноември 2015 г. — Италия/Комисия

(Дело T-809/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Езиков режим — Обявление за свободно работно място за поста на директор на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз — Езикови изисквания при представянето на кандидатурите онлайн — Твърдяна разлика с публикуваното в Официален вестник обявление за свободно работно място — Писмо, изпратено от Комисията след приключване на процедурата за кандидатстване — Недопустимост)

(2016/C 038/74)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и G. Gattinara)

Предмет

Искане за отмяна на твърдяно решение на Комисията, съдържащо се в писмо от 2 октомври 2014 г., адресирано до генералния директор по въпросите на Европейския съюз към Министерството на външните работи на Италианската република от генералния директор на генерална дирекция (ГД) „Човешки ресурси и сигурност“ на Комисията.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Определение на Общия съд от 1 декември 2015 г. — Banco Espírito Santo/Комисия

(Дело T-814/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ на португалските органи за реструктурирането на финансовата институция Banco Espírito Santo, SA — Създаване на преходна банка — Решение да не се повдигат възражения — Ангажименти, представени от португалските органи — Контрол за спазването на ангажиментите от довереник — Възнаграждение на довереника от банката с проблемни активи — Искане за частична отмяна — Недопустимост)

(2016/C 038/75)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Banco Espírito Santo, SA (Лисабон, Португалия) (представители: M. Gorjão-Henriques и L. Bordoalo e Sá, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, M. França и P.-J. Loewenthal)

Предмет

Искане за отмяна на точки 9 и 18 от приложение II от Решението на Комисията С (2014) 5682 окончателен от 3 август 2014 г. — Държавна помощ № SA.39250 (2014/N) — Португалия, реструктуриране на Banco Espírito Santo, S.A., в частта, в която възлага или може да се тълкува като възлагащо на жалбоподателя отговорност за изплащане на възнаграждението и всички останали разходи на доверника, на когото е възложен контрола върху спазването на поетите от Португалската република ангажименти.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Не се произнася по молбата за встъпване, представена от Португалската република.
- 3) Осъжда Banco Espírito Santo, SA да понесе направените от него разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия.
- 4) Осъжда Banco Espírito Santo, SA, Европейската Комисия и Португалската република да понесат направените от тях разноски във връзка с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2015 г. — August Brötje/CXВП (HydroComfort)

(Дело T-845/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „HydroComfort“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2016/C 038/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: August Brötje GmbH (Растеде, Германия) (представители: S. Pietzcker и C. Spintig, адвокати)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: W. Schramek, D. Walicka и A. Schiffko)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на CXВП от 23 октомври 2014 г. (преписка R 1302/2014-5), постановено по заявка за регистрация на словния знак „HydroComfort“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда August Brötje GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Определение на Общия съд от 2 декември 2015 г. — Novartis/СХВП — Mabxience (HERTIXAN)

(Дело T-41/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2016/С 038/77)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Novartis AG (Базел, Швейцария) (представител: M. Douglas, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Mabxience SA (Монтевидео, Уругвай)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 31 октомври 2014 г. (преписка R 2550/2013-1), постановено в производство по възражение със страни Novartis AG и Mabxience SA

Диспозитив

1) Няма основание за произнасяне по съществуването на жалбата.

2) Осъжда Novartis AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 107, 30.3.2015 г.

Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Словения/Комисия

(Дело T-118/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2016/С 038/78)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: Република Словения (представител: L. Bembič)

Отговорник: Европейска комисия (представители: V. Rous Demiri и D. Triantafyllou)

Предмет

Искане за отмяна на Решение за изпълнение 2014/950/ЕС на Комисията от 19 декември 2014 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 369, стр. 71), в частта, в която с него се изключват някои разходи, направени от Република Словения.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от Италианската република, Френската република и Унгария.
- 3) Осъжда Република Словения да заплати направените от нея съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.
- 4) Република Словения, Комисията, Италианската република, Френската република и Унгария понасят направените от тях съдебни разходи във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 146, 4.5.2015 г.

Определение на Общия съд от 20 ноември 2015 г. — Zitro IP/СХВП (WORLD OF BINGO)

(Дело T-202/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „WORLD OF BINGO“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)

(2016/С 038/79)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Zitro IP Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: V. Melgar и J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 23 февруари 2015 г. (преписка R 1899/2014-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „WORLD OF BINGO“ като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Zitro IP Sàrl да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Определение на Общия съд от 20 ноември 2015 г. — Zitro IP/CXВП (WORLD OF BINGO)(Дело T-203/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „WORLD OF BINGO“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Явно неоснователна жалба)

(2016/C 038/80)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Zitro IP Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: V. Melgar и J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 23 февруари 2015 г. (преписка R 1900/2014-4) относно заявка за регистрация на словния знак „WORLD OF BINGO“ като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Zitro IP Sàrl да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Определение на Общия съд от 2 декември 2015 г. — Lidl Stiftung/CXВП — toom Baumarkt (Super-Samstag)(Дело T-213/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 038/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия) (представители: M. Wolter и A. Berger, адвокати)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: H.P. Kunz)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: toom Baumarkt GmbH (Кьолн, Германия) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и J. Rosenhäger, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 16 февруари 2015 г. (преписка R 657/2014-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни toom Baumarkt GmbH и Lidl Stiftung & Co. KG.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Lidl Stiftung & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Определение на Общия съд от 17 ноември 2015 г. — Certuss Dampfautomaten/CXВП — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Дело T-329/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 038/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Крефелд, Германия) (представител: J. Sroka, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Universal for Engineering Industries SAE (Гиза, Египет)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 9 април 2015 г. (преписка R 1303/2014-2), постановено в производство по възражение със страни Universal for Engineering Industries SAE и Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата.
- 2) Осъжда Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)(СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Определение на председателя на Общия съд от 10 декември 2015 г. — GGP Italy/Комисия

(Дело T-474/15 R)

(Обезпечително производство — Директива 2006/42/ЕО — Защита на здравето и безопасността на потребителите и работниците по отношение на рисковете, свързани с използването на машини — Мярка, приета от латвийските органи за забрана на вид косачка за трева — Решение на Комисията, с което мярката е обявена за необоснована — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2016/C 038/83)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Италия) (представители: A. Villani, L. D'Amario и M. Caccialanza, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Braga da Cruz и L. Cappelletti)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на изпълнително решение (ЕС) 2015/902 на Комисията от 10 юни 2015 г. относно приета от Латвия мярка съгласно Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за забрана на пускането на пазара на косачка за трева, произведена от GGP Italy SpA (ОВ L 147, стр. 22)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за обезпечителни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 6 октомври 2015 г. — Flamagas/СХВП — MatMind (CLIPPER)

(Дело T-580/15)

(2016/С 038/84)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Flamagas, SA (Барселона, Испания) (представители: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez и D. Gabarre Armengol, lawyers)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: MatMind Srl (Formello, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: триизмерна марка на Общността (Форма на запалка, съдържаща словния елемент „CLIPPER“) — марка на Общността № 4 758 652

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 30 юли 2015 г. по преписка R 924/2013-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да потвърди решението на отдела по отмяна от 22 март 2013 г. в производство № С 5642 срещу регистрацията на марка на Общността № 4 758 652;
- да осъди другата страна в производството да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009;

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква ц), ii) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 27 октомври 2015 г. — Yieh United Steel/Комисия

(Дело T-607/15)

(2016/C 038/85)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Тайван) (представител: D. Luff, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1 и 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 на Комисията от 26 август 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „обжалвания регламент“ или „регламента за налагане на окончателно мито“) в частта, в която се отнася до жалбоподателя; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, свързани с настоящото обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. С първото основание се твърди, че Съдът е компетентен да разгледа членове 1 и 2 от обжалвания регламент и тяхното съответствие с Основния регламент и с общите принципи на правото на ЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията нарушила член 2, параграф 5 от Основния регламент, тъй като неправомерно отказала да вземе предвид методите на жалбоподателя за разпределение на вече усвоените от него разходи, които методи отговарят на международно признати счетоводни практики. Поради това нарушение Комисията неправилно отказала да приспадне рециклирания скрап от разходите за производство на съответния продукт, като по този начин изкуствено увеличила нормалната стойност в нарушение на член 2, параграф 3 от Основния регламент.
3. С третото основание се твърди, че Комисията нарушила член 2, параграф 1 от Основния регламент, тъй като неправомерно отказала да вземе предвид продажбите на съответния продукт в обичайни търговски условия на независим вътрешен купувач за да определи нормалната стойност. Комисията не мотивирала в достатъчна степен причините за този отказ. Освен това предположението, че причината за този отказ е само факта, че тези продажби след това са били изнесени (без знанието на жалбоподателя), означава, че Комисията е приложила неправомерен критерий. Тя е трябвало да вземе предвид намерението на жалбоподателя що се отнася до крайното местоназначение на тези продажби към момента на извършването им. Ето защо Комисията нарушила член 2, параграф 2 от Основния регламент, като отказала да вземе предвид вътрешните продажби само защото след това те били изнесени от независим вътрешен купувач.

⁽¹⁾ ОВ 2015 L 224, стр. 10.

Жалба, подадена на 29 октомври 2015 г. — Azur Space Solar Power/СХВП (Изображение на черна линия)

(Дело Т-614/15)

(2016/С 038/86)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Azur Space Solar Power GmbH (Хайлброн, Германия) (представител: J. Nicodemus, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка (Изображение на черна линия) — заявка за регистрация № 1 201 652

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 2 септември 2015 г. по преписка R 3233/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 ноември 2015 г. — E-Control/ACER

(Дело Т-671/15)

(2016/С 038/87)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Виена, Австрия) (представител: F. Schuhmacher, адвокат)

Ответник: Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Становище № 09/2015 от 23 септември 2015 година на Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия по въпроса дали решенията на националните регулаторни органи, с които се одобряват методите за разпределяне на капацитета за трансграничен пренос в Централна и Източна Европа, са в съответствие с Регламент (ЕО) № 714/2009 и със съдържащите се в приложение I към него Насоки за управление и разпределяне на наличния преносен капацитет на междусистемните електропроводи между националните мрежи и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. По първото основание се твърди нарушение на процесуалните изисквания, и по-конкретно липса на процесуални правила, нарушение на правото на достъп до преписката, нарушение на правото на изслушване и липса на надлежни мотиви.
2. По второто основание се твърди липса на правно основание за предложените мерки, доколкото ACER не е спазила процедурата по член 8 от Регламент (ЕО) № 713/2009, а вместо това е основала становището си на член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 713/2009, като по този начин е превишила предвидените в член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 713/2009 правомощия и е действала *ultra vires*.
3. По третото основание се твърди нарушение на Регламент (ЕО) № 714/2009, доколкото заключението на ACER, че на германо-австрийската граница съществува структурно претоварване не се подкрепя от фактите и е в разрез с определението за претоварване. Освен това становището не съдържа оценка на последиците и задълбочен анализ на алтернативните решения. Накрая, процедурата за разпределяне на капацитета, така както е представена в становището, не е нито подходящ, нито съразмерен отговор на посочените в становището проблеми.
4. По четвъртото основание се твърди нарушение на Регламент (ЕС) № 1222/2015 на Комисията (Насоки относно разпределянето на преносната способност и управлението на претоварването), доколкото становището е в разрез със задължителните материални и процесуални изисквания в посочените насоки, влезли в сила преди приеждането му.
5. По петото основание се твърди нарушение на членове 101 и 102 ДФЕС, във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС, доколкото становището е в противоречие с основни принципи на Европейския вътрешен енергиен пазар, тъй като с него се разпорежда на националните регулаторни органи и на операторите на преносни системи (ОПС) изкуствено да разделят интегрирания енергиен пазар между Австрия и Германия.
6. По шестото основание се твърди нарушение на членове 34 и 35 ДФЕС, тъй като регулаторната мярка би наложила изкуствени бариери пред търговията между държавите членки и би била в нарушение на основния принцип за свободно движение на стоките по смисъла на членове 34 и член 35 ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Shanxi Taigang Stainless Steel/Комисия

(Дело T-675/15)

(2016/C 038/88)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Китай) (представители: F. Carlin, Barrister и N. Niejahr, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 на Комисията от 26 август 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ 2015 L 224, стр. 10), в частта, в която налага антидъмпингово мито върху износа на жалбоподателя и предвижда събиране на временно мито върху този износ; и
- да осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя по тези производства.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че Комисията нарушила член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Основния регламент“), като определила и избрала Съединените американски щати („САЩ“) за подходящата държава аналог в този случай. Този избор се основава на неправилно тълкуване и прилагане на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от Основния регламент, както и на явни грешки в преценката на фактите. При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че Комисията приложила явно неправилно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент, тъй като не направила определени корекции на нормалната стойност, макар да избрала САЩ за държава аналог.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Комисията нарушила член 2, параграф 10 от Основния регламент, тъй като не направила необходимите корекции, свързани с разходите за вътрешен транспорт на производител износител от САЩ, съгласно буква к) от тази разпоредба.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Комисията нарушила член 3, параграф 2, член 3, параграф 6 и член 3, параграф 7 от Основния регламент. В анализа на Комисията на някои показатели за вреда и причинно-следствената връзка са допуснати явни грешки в преценката на фактите и/или този анализ не съответства на задължението ѝ да разгледа данните внимателно и безпристрастно

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009 L 343, стр. 51).

Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Les Éclaires/CXВП — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Дело T-680/15)

(2016/C 038/89)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Les Éclaires GmbH (Нюрнберг, Германия) (представител: S. Bund, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: L'éclaireur International (Люксембург, Люксембург)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „L'ECLAIREUR“ — заявка за марка на Общността № 3 494 028

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 3 септември 2015 г. по преписка R 2266/2014-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 15, параграф 1 от Регламент № 207/2009,

- Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009,
- Несъответствие с част В, раздел 3 от Насоките относно извършваната от СХВП проверка.

Жалба, подадена на 20 ноември 2015 г. — Environmental Manufacturing/СХВП — Société Elmar Wolf (Изображение на лъвска глава)

(Дело Т-681/15)

(2016/С 038/90)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Обединено кралство) (представител: S. Malynicz, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Дружество Elmar Wolf SA (Wissembourg, Франция)

Данни за производството пред СХВП

Заявител/Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността (Изображение на лъвска глава) — заявка за регистрация на марка на Общността № 4 971 511

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 3 септември 2015 г. по преписка R 1252/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП и другата страна да заплатят направените от тях съдебните разноски и разноските, направени от жалбоподателя.

Изложено основание

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — Sulayr Global Service/СХВП — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Дело Т-685/15)

(2016/С 038/91)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Испания) (представители: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal, и E. Armero Lavie, abogados)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sulayr Calidad, SL (Гранада, Испания)

Данни за производството пред СХВП

Заявител/Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словния елемент „sulayr GLOBAL SERVICE“ — заявка за регистрация № 11 960 515

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 23 септември 2015 г. по преписка R 149/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото приема, че съществува сходство между поисканите услуги от клас 40 и услугите, обхванати от предходната марка от клас 42 и следователно риск от объркване на същите;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 60 от Регламент № 207/2009 и на правило 49, параграф 1 от Регламент № 2868/95.
- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009.
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 27 ноември 2015 г. — Clover Canyon/СХВП — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Дело T-693/15)

(2016/С 038/92)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Clover Canyon, Inc. (Лос Анжелис, САЩ) (представител: T. Schmitz, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kaipa Sportswear GmbH (Хайлброн, Германия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: Жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „CLOVER CANYON“ — заявка за регистрация № 1 120 485

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 4 август 2015 г. по преписка R 3018/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, както и разноските за производството пред апелативния състав на СХВП
- или
- да осъди другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП да заплати съдебните разноски, както и разноските за производството пред апелативния състав на СХВП.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Micula/Комисия

(Дело T-694/15)

(2016/C 038/93)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ioan Micula (Орадя, Румъния) (представители: K. Struckmann, адвокат, G. Forwood, Barrister, и A. Kadri, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (EU) 2015/1470 на Комисията от 30 март 2015 година относно държавна помощ SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN), приведена в действие от Румъния [Изпълнение на арбитражно решение по дело Micula срещу Румъния от 11 декември 2013 година (нотифицирано под номер C(2015) 2112)] (ОВ L 232, 2015 г., стр. 43),
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение в частта, която (а) се отнася до жалбоподателя, (б) в която на Румъния се забранява да изпълни арбитражното решение, (в) в която на Румъния се указва да си възстанови несъвместимата помощ, (г) в която се постановява, че жалбоподателят отговаря солидарно за връщането на помощта, получена от субектите по член 2, параграф 2 от това решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания.

1. По първото основание твърди, че обжалваното решение е неправилно, доколкото член 351 ДФЕС и общите принципи на правото не са приложени надлежно към настоящия случай.
2. По второто основание твърди, че в обжалваното решение погрешно се приема, че въпросната мярка дава предимство на жалбоподателя, доколкото в него неправилно е преценен моментът, в който твърдяното предимство е предоставено, или пък доколкото е констатирано, че обезщетяването за вреди представлява предимство.
3. По третото основание твърди, че в обжалваното решение погрешно е прието, че въпросната мярка се дължи на действия на румънската държава.
4. По четвъртото основание твърди, че в обжалваното решение неправилно е преценен въпросът за съвместимостта на твърдяната помощ.

5. По петото основание твърди, че в обжалваното решение не са правилно определени получателите на твърдяната помощ и не са изложени мотиви за направените изводи, по-конкретно относно физическите или юридическите лица, съставляващи предполагаемия получател.
6. По шестото основание твърди, че доколкото с обжалваното решение се разпорежда възстановяване на твърдяната помощ, е налице неправилно правоприлагане и превишаване на правомощия.
7. По седмото основание твърди, че с обжалваното решение е нарушен принципът за защита на оправданите правни очаквания.
8. По осмото основание твърди, че обжалваното решение е опорочено, тъй като не са спазени основни процесуални изисквания, и по-конкретно правото на изслушване, член 108, параграф 3 ДФЕС и член 6, параграф 1 от Регламент 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) (изменен).

Жалба, подадена на 24 ноември 2015 г. — ВМВ/СХВП — Ferrero (съд за бонбони, кутийка)

(Дело T-695/15)

(2016/C 038/94)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: ВМВ sp. z o.o. (Груец, Полша) (представител: K. Czubkowski, radca prawny)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ferrero (Алба, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 826 680-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на СХВП от 8 септември 2015 г. по преписка R 1150/2012-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

Изложени основания

- нарушение на член 61, параграфи 1 и 2 от Регламент № 6/2002,
- нарушение на член 62 и член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002,
- нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 декември 2015 г. — Bodegas Vega Sicilia/СХВП (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Дело Т-696/15)

(2016/С 038/95)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Испания) (представител: S. Alonso Maruri, abogada)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: словна марка на Общността „TEMPOS VEGA SICILIA“ — заявка за регистрация № 13 066 121

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 30.септември.2015 г. по преписка R 285/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени и да остави без последици решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 30.септември 2015 г. по преписка R 285/2015-4;
- да отмени и да остави без последици решението от отказа на СХВП от 8 декември 2014 г.;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент 207/2009 заедно с член 118 л от Регламент № 491/2009 относно организацията на пазара на вино.

Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Volfas Engelman/СХВП — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)

(Дело Т-700/15)

(2016/С 038/96)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Volfas Engelman AB (Kaunas, Литва) (представител: P. Olson, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Австрия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „BRAVORO PINTA“ — заявка за регистрация № 10 725 381

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на СХВП от 17.9.2015 г. по преписка R 1649/2014-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да допусне регистрацията на марка на Общността № 10 72538 и
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Апелативният състав неправилно определил съответните потребители,
- Апелативният състав неправилно приел, че съответните потребители ще проявят средна степен на внимание,
- Апелативният състав неправилно не взел предвид съществените визуални елементи на заявената марка,
- Апелативният състав неправилно приел, че между марките е налице фонетично сходство,
- Апелативният състав неправилно основал решението си на направената в точка 42 от него констатация, че по-ранната марка е отличителна за енергийни напитки,
- Апелативният състав неправилно приел, че е налице вероятност от объркване.

Жалба, подадена на 25 ноември 2015 г. — Stock Polska/СХВП — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Дело T-701/15)

(2016/C 038/97)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Stock Polska Sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: T. Gawrylczyk, adwokat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Любек, Германия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словния елемент „LUBELSKA“ — заявка за регистрация № 11 657 459

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 24 септември 2015 г. по преписка R 1788/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Иск, предявен на 2 декември 2015 г. — Makhlouf/Съвет**(Дело T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Език на производството: френски***Страни**

Ищец: Ehab Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да приеме иска му за допустим и основателен,
- вследствие на това да осъди Европейския съюз да заплати на ищеца обезщетение по справедливост за всички претърпени от него вреди,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът посочва едно-единствено основание, а именно че претърпял вреда, за която отговорност носи Съветът на Европейския съюз. Във връзка с това основание излага три твърдения.

- Първо: приетите от Съвета актове са незаконосъобразни, доколкото, от една страна, ограничителните мерки са неоправдани и несъразмерни и, от друга страна, с приемането им се накърняват правото на добра администрация и доброто име на ищеца, както и правото му на собственост,
- Второ: ищецът е претърпял неимуществени вреди, поради това, че е включен в списъка на лицата и образуванията, обхванати от санкциите срещу Сирия,
- Трето: отговорността на Европейския съюз е обективна, доколкото приетите срещу ищеца мерки ограничавали неоправдано основните му права.

Жалба, подадена на 30 ноември 2015 г. — Pharm-a-care Laboratories/СХВП — Pharmavite (VITAMELTS)**(Дело T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Сидни, Австралия) (представител: I. De Freitas, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pharmavite LLC (Калифорния, САЩ)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Общността „VITAMELTS“ — марка на Общността № 11 403 581

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 10 септември 2015 г. по преписка R 2649/2014-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да потвърди изцяло решението на отдела по отмяна, така че искане за отмяна № 8627 С да бъде оставено без уважение,
- да осъди СХВП и Pharmavite LLC да заплатят разносните на жалбоподателя за тези производства.

Изложени основания

- апелативният състав нарушил член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Той допуснал грешка при прилагането на правото, доколкото приел, че жалбоподателят е действал недобросъвестно при подаването на заявлението за регистрация на спорната марка;
- решението на апелативния състав отчасти се базирало на нарушение на съществени процесуални правила, а именно, на непредоставянето на жалбоподателя на възможност да отговори на доказателствата, представени от лицето, подало искането за обявяване на недействителност.

Жалба, подадена на 4 декември 2015 г. — Drugsrus/ЕМА

(Дело T-717/15)

(2016/С 038/100)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Drugsrus Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: М. Howe и S. Ford, barristers и R. Sanghvi, solicitor)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението, съдържащо се в имейла на ЕМА от 8 октомври 2015 г., съгласно което Drugsrus няма право да преименува на „Eklira Genuair“ продукт, внесен като „Bretaris Genuair“, и
- да осъди ЕМА да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага само едно основание.

Жалбоподателят твърди, че ЕМА е допуснала грешка при прилагане на правото, тъй като направила извод, че е недопустимо да се преименуват разрешени на централно равнище лекарствени продукти. Съгласно разпоредбите на ДФЕС относно свободното движение на стоки паралелният вносител имал правото да препакова и/или преименува даден продукт за паралелна дистрибуция, стига това препаковане или преименуване да е обективно необходимо, за да получи внесеният продукт реален достъп до пазара на държавата членка на внос.

Определение на Общия съд от 23 ноември 2015 г. — Necci/Комисия

(Дело T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Език на производството: френски

Председателят на състава по жалбите разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG